

Bruksela, 13 czerwca 2023 r.
(OR. en)

10443/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0279(COD)

ASILE 67
MIGR 199
CADREFIN 81
CODEC 1075

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 10084/23

Nr dok. Kom.: 11213/20

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania azylem i migracją oraz zmieniającego dyrektywę Rady (WE) 2003/109 i proponowane rozporządzenie (UE) XXX/XXX [Fundusz Azylu i Migracji]
– Podejście ogólne

Na posiedzeniu w dniach 8–9 czerwca Rada ds. WSiSW wypracowała podejście ogólne w sprawie tekstu zamieszczonego w załączniku.

Przepisy dotyczące bezpośrednich wkładów finansowych nie są częścią podejścia ogólnego i zostaną zmienione na późniejszym etapie.

Zmiany w stosunku do wniosku Komisji zaznaczono w następujący sposób:

- nowy tekst zaznaczono **pogrubioną czcionką**;
- usunięty tekst zaznaczono symbolem [...].

2020/0279 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zarządzania azylem i migracją oraz zmiany [...] rozporządzenia (UE) 2021/1147
[...]**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. e) i art. 79 ust. 2 lit. a), b) oraz c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia, ustanawiając przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, powinna zapewniać brak kontroli osób na granicach wewnętrznych i rozwijać wspólną politykę w dziedzinie azylu, imigracji i zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, opartą na solidarności między państwami członkowskimi i sprawiedliwą wobec obywateli państw trzecich.
- (2) W tym celu niezbędne jest kompleksowe podejście, aby wzmocnić wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi, które powinno łączyć politykę w obszarach zarządzania azylem i migracją oraz w stosunkach z odnośnymi państwami trzecimi przy jednoczesnym uznaniu, że skuteczność takiego podejścia zależy od **wspólnego** [...] uwzględnienia wszystkich elementów w sposób zintegrowany.
- (3) Niniejsze rozporządzenie powinno przyczyniać się do tego kompleksowego podejścia poprzez określenie wspólnych ram działań Unii i państw członkowskich – **w ramach ich odpowiednich kompetencji** – w dziedzinie azylu i w **dziedzinie odpowiednich polityk zarządzania** migracją, poprzez rozwijanie zasady solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, w **tym skutków finansowych, między państwami członkowskimi, która to zasada reguluje polityki w dziedzinie azylu i migracji** zgodnie z art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). **Zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności powinna być założeniem, w myśl którego państwa członkowskie jako całość dzielą się odpowiedzialnością za zarządzanie migracją, w szczególności w dziedzinie regulowanej zbiorem wspólnych przepisów uwzględnionych we wspólnym europejskim systemie azylowym.**
- (3a) W związku z tym państwa członkowskie powinny wprowadzić wszystkie środki niezbędne między innymi do zapewnienia osobom, które tego potrzebują, dostępu do ochrony międzynarodowej i odpowiednich warunków przyjmowania, do umożliwienia skutecznego stosowania przepisów dotyczących ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, do przeprowadzenia powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, do zapobiegania migracji nieuregulowanej i niedozwolonemu przemieszczaniu się **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców** między tymi państwami oraz do udzielenia wsparcia innym państwom członkowskim w formie wkładów solidarnościowych w ramach swojego wkładu w kompleksowe podejście.

- (4) Wspólne ramy powinny łączyć zarządzanie wspólnym europejskim systemem azylowym i zarządzanie **odpowiednimi politykami** migracyjnymi. Celem **niniejszych wspólnych ram** [...] powinno być zapewnienie skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich i **bezpieństwowców** [...], a także zapobieganie **migracji nieuregulowanej** oraz **wzmocnienie** środków służących zwalczaniu [...] przemytu migrantów i **handlu ludźmi**.
- (5) Wspólne ramy są konieczne w celu skutecznego zwalczania coraz powszechniejszego zjawiska mieszanych napływów osób wymagających ochrony międzynarodowej i osób, które jej nie wymagają, oraz uznania, że wyzwanie związane z migrantami nielegalnie przybywającymi do Unii nie powinno być podejmowane samodzielnie przez poszczególne państwa członkowskie, lecz przez Unię jako całość. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie posiadały niezbędne narzędzia do sprostania temu wyzwaniu, oprócz osób ubiegających się o ochronę międzynarodową zakres niniejszego rozporządzenia powinien obejmować również migrantów o nieuregulowanym statusie. W zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia należy także uwzględnić [...] osoby przesiedlone lub przyjęte, jak również [osoby, którym udzielono natychmiastowej ochrony].
- (6) Aby odzwierciedlić podejście przewidujące zaangażowanie całej administracji rządowej oraz zapewnić spójność i skuteczność działań podejmowanych przez Unię i jej państwa członkowskie działające w ramach swoich odpowiednich kompetencji oraz środków wprowadzanych przez Unię i te państwa członkowskie, konieczne jest zintegrowane kształtowanie polityki w dziedzinie zarządzania azylem i migracją, w tym jego elementami wewnętrznymi, jak i zewnętrznymi, w ramach kompleksowego podejścia. **Unia i państwa członkowskie powinny zapewnić, w ramach swoich odpowiednich kompetencji i z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów i międzynarodowych zobowiązań, spójność polityk zarządzania azylem i migracją. Unia i państwa członkowskie, działając w ramach swoich odpowiednich kompetencji, odpowiadają za wdrożenie polityk zarządzania azylem i migracją.**

- (7) Państwa członkowskie powinny posiadać zasoby ludzkie i finansowe oraz infrastrukturę wystarczającą do skutecznego wdrożenia polityk zarządzania azylem i migracją i powinny zapewnić odpowiednią koordynację między odpowiednimi organami krajowymi, jak również z organami krajowymi pozostałych państw członkowskich, **tak by zapewnić właściwe przygotowanie swojego systemu azylu, przyjmowania i migracji oraz wystarczającą zdolność dla każdego elementu.**
- (8) [...]
- (9) **Stosując podejście strategiczne, państwa członkowskie powinny dysponować strategiami krajowymi, które [...]** powinny zawierać informacje na temat planowania ewentualnościowego, w tym zgodnie z przepisami dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*] [...] **odpowiednie informacje dotyczące** zasad zintegrowanego kształtowania polityki oraz solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz wynikających z niego zobowiązań prawnych na poziomie krajowym. **W celu zapewnienia, by strategie krajowe były porównywalne w odniesieniu do konkretnych podstawowych elementów, Komisja powinna ustanowić wspólny szablon.**
- (10) Aby zapewnić istnienie skutecznego systemu monitorowania i zagwarantować stosowanie dorobku prawnego UE w zakresie azylu, w strategiach tych należy uwzględnić również wyniki monitorowania prowadzonego przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i Frontex, **odpowiednie części** oceny dokonywanej zgodnie z rozporządzeniem Rady 2022/922 [...], a także ocen dokonywanych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*].
- (11) Mając na uwadze, jak ważne jest zapewnienie, aby Unia była przygotowana na dostosowanie się do rozwoju i zmian realiów zarządzania azylem i migracją i by była w stanie się do tych realiów dostosować, Komisja powinna co roku przyjmować **europejskie** sprawozdanie z zarządzania migracją, **w którym dokonuje się oceny sytuacji wzdłuż wszystkich szlaków migracyjnych i we wszystkich państwach członkowskich, dzięki czemu sprawozdanie posłuży Unii jako narzędzie wczesnego ostrzegania i podnoszenia świadomości w obszarze migracji i azylu oraz zapewni strategiczny obraz sytuacji i prognozy dotyczące kolejnego roku [...].**

- (11a) Sprawozdanie powinno być przygotowywane w konsultacji z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami unijnymi. Powinno również zawierać informacje na temat poziomu przygotowania w Unii i w państwach członkowskich oraz możliwych skutków prognozowanego rozwoju sytuacji. Do celu tego sprawozdania Komisja powinna korzystać z istniejących mechanizmów sprawozdawczych, przede wszystkim sprawozdania ze zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej (sprawozdania ISAA), o ile uruchomiono zintegrowane uzgodnienia UE dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych, a także ze sprawozdań w ramach planu gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego³. Należy również uwzględnić informacje przekazane przez inne właściwe źródła, w tym Europejską Sieć Migracyjną (ESM), Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) oraz Międzynarodową Organizację ds. Migracji (IOM). By uniknąć powielania działań, Komisja powinna się zwracać do państw członkowskich o dodatkowe informacje tylko wtedy, gdy nie są one dostępne za pośrednictwem tych mechanizmów sprawozdawczych i odpowiednich agencji unijnych.
- (12) Aby zapewnić istnienie narzędzi niezbędnych do udzielenia pomocy państwom członkowskim w zwalczaniu wyzwań, które mogą wystąpić ze względu na obecność na ich terytorium obywateli państw trzecich **lub bezpaństwowców** [...], niezależnie od sposobu, w jaki przekroczyli granice zewnętrzne, sprawozdaniu powinna **towarzyszyć decyzja wskazująca, [...] które państwa członkowskie znajdują się pod presją migracyjną, są zagrożone wystąpieniem presji migracyjnej w nadchodzącym roku lub stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej.** [...] Państwa członkowskie **znajdujące się pod presją migracyjną** powinny mieć [...] pewność, że będą mogły skorzystać ze **środków solidarnościowych w ramach puli solidarnościowej** [...].

³ Zalecenie Komisji (UE) 2020/1366 z dnia 23 września 2020 r. w sprawie unijnego mechanizmu na potrzeby zapewnienia gotowości i zarządzania kryzysami związanymi z migracją (plan gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego).

(12a) Aby zapewnić przewidywalność państwom członkowskim znajdującym się pod presją migracyjną i państwom członkowskim wnoszącym wkład, sprawozdaniu i decyzji powinno towarzyszyć zalecenie wskazujące konkretne roczne środki solidarnościowe, w tym relokacje, wkłady finansowe i, w stosownych przypadkach, alternatywne środki solidarnościowe, oraz ich skalę liczbową, w której środki te prawdopodobnie będą wymagane na szczeblu Unii w nadchodzącym roku – przy założeniu, że różne rodzaje solidarności mają jednakową wartość – oraz środki wymagane w ramach stałego unijnego zestawu narzędzi niezbędne do zaradzenia sytuacji migracyjnej. Te rodzaje i skala liczbowa wskazanych wkładów powinny co najmniej odpowiadać minimalnym progom rocznym w zakresie relokacji i [bezpośrednich] wkładów finansowych, które to progi należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu, by zapewnić przewidywalne planowanie państwom członkowskim wnoszącym wkład i zapewnić minimalne gwarancje dla państw członkowskich będących beneficjentami. Komisja, jeśli uzna to za konieczne, może wskazać wyższe roczne wartości liczbowe dotyczące relokacji lub [bezpośrednich] wkładów finansowych, W tym samym duchu, w wyjątkowych sytuacjach, w których nie prognozowano by potrzeby uruchomienia solidarności w nadchodzącym roku, Komisja powinna uwzględnić ten fakt, wskazując roczne wartości liczbowe.

(12b) Państwa członkowskie wnoszące wkład powinny na wniosek państwa członkowskiego będącego beneficjentem być w stanie zapewnić alternatywne środki solidarnościowe, skupiające się głównie na budowaniu zdolności, usługach, wyszkolonym personelu, obiektach i sprzęcie technicznym – w dziedzinach, takich jak rejestracja, przyjmowanie, zarządzanie granicami, kontrole przesiewowe, zatrzymywanie i powroty. Środki alternatywne powinny mieć wartość praktyczną i operacyjną. Jeżeli po przeprowadzeniu konsultacji z danym państwem członkowskim Komisja stwierdzi, że takie środki, jak środki wskazane przez dane państwo członkowskie, są potrzebne, wskazuje te środki w swoim zaleceniu. Państwa członkowskie wnoszące wkład powinny móc zobowiązać się w zakresie takich środków, nawet jeśli nie zostały one określone w zaleceniu Komisji, przy czym środki te należy zaliczyć do środków solidarności finansowej, a ich wartość finansową należy oceniać i stosować w realistyczny sposób. W przypadku gdy państwo członkowskie będące beneficjentem nie wystąpi z wnioskiem o te środki w danym roku, środki te należy przekształcić w [bezpośrednie] wkłady finansowe.

(12c) Zalecenia Komisji dotyczącego ustanowienia puli solidarnościowej nie należy podawać do wiadomości publicznej, zanim nie zostanie przyjęty akt wykonawczy Rady ustanawiający tę pulę solidarnościową. Taka klauzula tajności usprawni przebieg procesu decyzyjnego.

(13) Na potrzeby skutecznego wdrożenia wspólnych ram oraz zidentyfikowania luk, sprostania wyzwaniom i zapobiegania narastaniu presji migracyjnej Komisja powinna monitorować sytuację migracyjną i regularnie sporządzać sprawozdania na jej temat.

(14) Skuteczna polityka powrotowa jest podstawowym elementem właściwie funkcjonującego systemu zarządzania azylem i migracją przez Unię, zgodnie z którym osoby niemające prawa do pobytu na terytorium Unii, powinny podlegać powrotowi. Biorąc pod uwagę, że znaczna część wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej może zostać uznanych za nieuzasadnione, należy poprawić skuteczność polityki powrotowej. Dzięki zwiększeniu efektywności powrotów i zniwelowaniu luk między procedurą azylową i procedurą powrotu zmniejszyłaby się presja wywierana na system azylowy, co ułatwiłoby stosowanie przepisów dotyczących ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie tych wniosków, jak również przyczyniłoby się do zapewnienia skutecznego dostępu do ochrony międzynarodowej dla osób, które jej wymagają.

- (15) Aby zacieśnić współpracę z państwami trzecimi w dziedzinie powrotów i readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, należy opracować nowy **proces** [...], łącznie z wszystkimi stosownymi unijnymi politykami i narzędziami, w celu usprawnienia koordynacji poszczególnych działań w różnych obszarach polityki innych niż migracja, które Unia i państwa członkowskie mogą podjąć w tym celu. **Proces** [...] ten powinien opierać się na analizie przeprowadzonej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 810/2009⁴, **na pracach prowadzonych w kontekście mechanizmu koordynacji operacyjnej (MOCADÉM) utworzonego w celu koordynowania kwestii związanych z zewnętrznym wymiarem migracji i odpowiednio szybkiego reagowania na te kwestie⁵ oraz na [...]** wszelkich innych dostępnych informacjach przekazanych **przez państwa członkowskie, jak również przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii,** i powinien uwzględniać ogólne stosunki Unii i **państw członkowskich** z danym państwem trzecim. [...]
- (16) W celu zapewnienia sprawiedliwego podziału odpowiedzialności i równowagi starań między państwami członkowskimi należy ustanowić mechanizm solidarności, który **zapewnia [...]** **państwom członkowskim znajdującym się pod presją migracyjną** skuteczne **wsparcie**, a osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową – szybki dostęp do procedur udzielania ochrony międzynarodowej. Mechanizm taki powinien umożliwiać zastosowanie różnego rodzaju środków solidarnościowych **mających jednakową wartość** oraz powinien być elastyczny i możliwy do dostosowania do zmieniającego się charakteru wyzwań związanych z migracją [...]. **Reagowanie solidarnościowe należy zaplanować odrębnie w każdym przypadku, aby było dostosowane do potrzeb określonego państwa członkowskiego.**

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁵ **Ustanowiony na podstawie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/60, Dz.U. L 10 z 17.1.2022, s. 79–81.**

(17) Z uwagi na potrzebę **skutecznego wdrożenia** [...] mechanizmu solidarnościowego ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu **przedstawiciele państw członkowskich na szczeblu ministerialnym lub innym wysokim szczeblu politycznym** powinni spotykać się w ramach unijnego forum wysokiego szczebla ds. migracji, które powinno **przeprowadzać analizę sprawozdania, decyzji i zalecenia, dokonywać podsumowania ogólnej sytuacji i uzgadniać środki solidarnościowe i ich poziomy niezbędne do ustanowienia puli solidarnościowej, a w razie potrzeby – inne środki reagowania w dziedzinie migracji** [...]. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie i uruchomienie puli solidarnościowej, należy powołać unijne forum szczebla technicznego ds. migracji, w którym uczestniczyć będą przedstawiciele dostatecznie wysokiego szczebla, tacy jak wyżsi rangą urzędnicy odpowiednich organów państw członkowskich.

(18) [...]

(19) [...]

(20) [...]

(21) [...]

(22) [...]

(23) [...]

(24) [...]

- (25) Oceniając, czy państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, **jest zagrożone wystąpieniem presji migracyjnej lub stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej**, Komisja powinna – na podstawie obszernej oceny **ilościowej i jakościowej** – wziąć pod uwagę szeroki zakres czynników, w tym liczbę **wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej** [...], przypadki nielegalnego przekroczenia granicy, **niedozwolone przemieszczanie się obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi**, wydane i wykonane decyzje nakazujące powrót, **specyficzne uwarunkowania wynikające z położenia geograficznego państw członkowskich** oraz stosunki z odnośnymi państwami trzecimi, **a także ewentualne przypadki instrumentalizacji migrantów**. [...]
- (26) [...]
- (27) [...]
- (28) **Należy ustanowić mechanizm, który pozwoli państwom członkowskim wskazanym w decyzji jako znajdujące się pod presją migracyjną lub państwom za takie się uważającym, skorzystać z puli solidarnościowej. Te państwa członkowskie, które w decyzji zostały wskazane jako znajdujące się pod presją migracyjną, powinny móc to zrobić w łatwy sposób, informując po prostu Komisję i Radę o zamiarze skorzystania z puli solidarnościowej, w następstwie czego Komisja powinna zwołać forum szczebla technicznego ds. migracji. Państwa członkowskie uważające, że znajdują się pod presją migracyjną, powinny w celu skorzystania z puli solidarnościowej podać należyte udokumentowane uzasadnienie istnienia oraz zakresu presji migracyjnej oraz inne stosowne informacje w formie powiadomienia, które Komisja powinna niezwłocznie przeanalizować. Państwa członkowskie będące beneficjentami powinny starać się skorzystać z puli solidarnościowej w sposób rozsądny i proporcjonalny, z uwzględnieniem potrzeb w zakresie środków solidarnościowych pozostałych państw członkowskich znajdujących się pod presją migracyjną.** [...]
- (28a) Państwa członkowskie będące beneficjentami nie powinny być zobowiązane do **wykonania swoich zobowiązań w zakresie wkładu na rzecz puli solidarnościowej** [...]. Jednocześnie jeżeli państwo członkowskie **znajduje się pod presją migracyjną lub uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, lub stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej**, co mogłoby utrudnić mu wykonanie deklarowanego wkładu w związku z wyzwaniem, którym to państwo musi sprostać, takie państwo członkowskie powinno móc wystąpić o częściowe zmniejszenie tego wkładu lub całkowite zwolnienie z wniesienia wkładu [...].

- (29) [...]
- (30) [...]
- (31) W odniesieniu do funkcjonowania mechanizmu solidarności należy stosować klucz podziału określony na podstawie liczby ludności i wielkości gospodarki państw członkowskich, umożliwiający ustalenie ogólnego wkładu każdego państwa członkowskiego, **zgodnie z zasadą obowiązkowego sprawiedliwego podziału** [...]. **W momencie uruchamiania puli solidarnościowej państwa członkowskie wnoszące wkład powinny wykonać swój deklarowany wkład proporcjonalnie do ich ogólnego deklarowanego wkładu, co oznacza, że każdorazowo, gdy mają być wykorzystane środki solidarnościowe objęte pulą, te państwa członkowskie wnoszą wkład zgodnie z zasadą sprawiedliwego podziału. Aby zapewnić funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie wnoszące wkład nie powinny być zobowiązane do wykonania swoich deklarowanych wkładów solidarnościowych wobec państwa członkowskiego będącego beneficjentem, jeżeli Komisja zidentyfikowała w tym państwie członkowskim będącym beneficjentem niedociągnięcia systemowe w odniesieniu do przepisów ustanowionych w części III niniejszego rozporządzenia, które to niedociągnięcia mogą mieć poważne konsekwencje dla funkcjonowania niniejszego rozporządzenia.**
- (31a) **Obok puli solidarnościowej państwa członkowskie, w szczególności gdy znajdują się pod presją migracyjną lub stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, a także Unia mają do swojej dyspozycji stały unijny zestaw narzędzi wsparcia migracji. Zestaw ten obejmuje środki, które mogą pomóc w zaradzeniu potrzebom i złagodzeniu presji i które są przewidziane w unijnym dorobku prawnym lub unijnych narzędziach politycznych. Aby zapewnić skuteczne stosowanie wszystkich odpowiednich narzędzi w celu sprostania konkretnym wyzwaniom migracyjnym, Komisja powinna mieć możliwość wskazania koniecznych środków w tym zestawie narzędzi, w stosownych przypadkach bez uszczerbku dla odnośnych przepisów unijnych. Państwa członkowskie powinny starać się stosować elementy zestawu narzędzi w połączeniu z pulą solidarnościową.**

- (31b) Jako środek solidarnościowy drugiego stopnia należy wprowadzić kompensację odpowiedzialności, zgodnie z którą odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku jest przenoszona na państwo członkowskie wnoszące wkład, w zależności od tego, czy zobowiązania w zakresie relokacji osiągną określone progi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. W niektórych okolicznościach, aby państwom członkowskim będącym beneficjentami zapewnić wystarczającą przewidywalność, stosowanie tej kompensacji odpowiedzialności staje się obowiązkowe. Wkłady na rzecz solidarności poprzez kompensację odpowiedzialności należy zaliczać jako część obowiązkowego sprawiedliwego udziału państwa członkowskiego wnoszącego wkład. Należy ustanowić system gwarancji, by w miarę możliwości zapobiec tworzeniu zachęt do migracji nieuregulowanej do Unii, niedozwolonemu przemieszczaniu się obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi oraz wesprzeć sprawne funkcjonowanie zasad dotyczących ustalania odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.**
- (31c) Chociaż relokacja powinna mieć zastosowanie przede wszystkim do osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, a pierwszeństwo można by przyznać osobom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji, jej stosowanie powinno pozostać elastyczne. Ze względu na dobrowolny charakter relokacji państwo członkowskie wnoszące wkład i państwo członkowskie będące beneficjentem powinny mieć możliwość wyrażenia swoich preferencji co do osób, które należy wziąć przy tym pod uwagę. Preferencje takie powinny mieć rozsądny charakter w świetle zidentyfikowanych potrzeb i osób odpowiadających profilowi przebywających w państwie członkowskim będącym beneficjentem, tak by zobowiązania w zakresie relokacji mogły zostać skutecznie wykonane.**

(32) [...]

- (33) Wspólny europejski system azylowy (WESA) powstawał stopniowo jako wspólny obszar ochrony oparty na pełnym i integralnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnionej protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r. („konwencja genewska”), zapewniając tym samym, by żadna osoba nie została odesłana z powrotem tam, gdzie czekają ją prześladowania, zgodnie z zasadą *non-refoulement*. W odniesieniu do tej kwestii, bez uszczerbku dla kryteriów odpowiedzialności ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie są uważane za kraje bezpieczne dla obywateli państw trzecich, ponieważ wszystkie przestrzegają zasady *non-refoulement*.
- (34) Wskazane jest, by we wspólnym europejskim systemie azylowym uwzględniona została precyzyjna i sprawna metoda ustalania, które państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej⁶. Metoda ta powinna być oparta na kryteriach obiektywnych i sprawiedliwych, zarówno dla państw członkowskich, jak i dla zainteresowanych osób. W szczególności powinna ona umożliwiać szybkie ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego, tak by zagwarantować skuteczny dostęp do procedur udzielania ochrony międzynarodowej i nie powinna zagrażać celowi, jakim jest szybkie rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.
- (35) Niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na zasadach leżących u podstaw rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁷, a równocześnie **powinno służyć sprostaniu zidentyfikowanym wyzwaniom i rozwijać zasadę solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności jako część wspólnych ram**. W tym celu nowy **obowiązkowy** mechanizm solidarności powinien umożliwiać poprawę gotowości państw członkowskich do zarządzania migracją, odpowiedniego postępowania, w sytuacjach gdy państwo członkowskie znajdzie się w obliczu presji migracyjnej, oraz do ułatwiania regularnego wsparcia solidarnościowego między państwami członkowskimi.

⁶ Jak określiła Rada Europejska na swoim nadzwyczajnym posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31.

(36) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do osób ubiegających się o ochronę uzupełniającą oraz osób kwalifikujących się do objęcia ochroną uzupełniającą w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jak również w celu zagwarantowania spójności z obecnym dorobkiem prawnym Unii w dziedzinie azylu, w szczególności z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie o kwalifikowaniu*].

[(37) Osoby, którym udzielono natychmiastowej ochrony na podstawie rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie azylu i migracji*], nadal należy uznawać za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową w świetle zawieszenia (wstrzymania) rozpatrywania ich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*]. W związku z tym powinny one być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia i uznawane za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do celów stosowania kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej lub procedury dotyczącej relokacji określonej w niniejszym rozporządzeniu.]

(38) Aby ograniczyć niedozwolone przemieszczanie się **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi** [...], niniejsze rozporządzenie powinno także mieć zastosowanie do osób, które zostały przesiedlone lub przyjęte przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie ustanawiające unijne ramy przesiedleń*] lub którym przyznano ochronę międzynarodową lub status humanitarny na podstawie krajowego programu przesiedleń.

(39) [...]

(40) W celu zapewnienia efektywności i pewności prawa istotne jest, aby rozporządzenie opierało się na zasadzie, że odpowiedzialność ustala się wyłącznie jeden raz, chyba że zainteresowana osoba opuściła terytorium państwa członkowskiego zgodnie z decyzją nakazującą powrót lub nakazem wydalenia.

- (41) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*]⁸ powinna mieć zastosowanie do postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, uregulowanego w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem ograniczeń w stosowaniu tej dyrektywy.
- (42) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*]⁹ powinno mieć zastosowanie dodatkowo i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących gwarancji proceduralnych uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem ograniczeń w stosowaniu tego rozporządzenia.
- (43) Zgodnie z Konwencją o prawach dziecka z 1989 r. oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w stosowaniu niniejszego rozporządzenia jednym z priorytetów powinno być dla państw członkowskich zabezpieczenie najlepszego interesu dziecka. Przy ocenie najlepszego interesu dziecka państwa członkowskie powinny brać w szczególności pod uwagę dobrostan i rozwój społeczny małoletniego, względy bezpieczeństwa oraz opinię małoletniego, stosownie do jego wieku i stopnia dojrzałości, przy uwzględnieniu jego pochodzenia. Należy ponadto określić specjalne gwarancje proceduralne dla małoletnich bez opieki, ze względu na ich szczególny stopień narażenia.
- (44) Zgodnie z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej w stosowaniu niniejszego rozporządzenia jednym z priorytetów państw członkowskich powinno być poszanowanie życia rodzinnego.

⁸ Dyrektywa XXX/XXX/UE (pełny tekst).

⁹ Rozporządzenie (UE) XXX/XXX (pełny tekst).

- (45) Aby zapobiec przekazywaniu między państwami członkowskimi osób, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa, należy zapewnić, by państwo członkowskie, w którym po raz pierwszy zarejestrowano wniosek, nie stosowało kryteriów ustalania odpowiedzialności lub by państwo członkowskie będące beneficjentem nie przeprowadzało procedury relokacji, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, aby uznać, że dana osoba **stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa** [...].
- (46) Łączne rozpatrywanie przez jedno państwo członkowskie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez członków jednej rodziny powinno umożliwiać zapewnienie, by wnioski były rozpatrywane dokładnie, decyzje podejmowane w odniesieniu do nich były spójne oraz by członkowie jednej rodziny nie byli rozdzielani.
- (47) **Zakres definicji członka rodziny powinien odzwierciedlać rzeczywistość obecnych trendów migracyjnych, zgodnie z którymi osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową często przybywają na terytorium państw członkowskich po długim okresie tranzytu. Definicja powinna więc uwzględniać rodziny stworzone poza państwem pochodzenia, ale przed przybyciem na terytorium państwa członkowskiego. Oczekuje się, że to niewielkie i ukierunkowane rozszerzenie zakresu definicji ograniczy zachętę do niedozwolonego przemieszczania się w obrębie UE niektórych osób ubiegających się o azyl. [...]**

(48) W celu zapewnienia pełnego poszanowania zasady jednoźci rodziny oraz najlepszego interesu dziecka wiążącym kryterium ustalania odpowiedzialności powinno być istnienie stosunku zależności między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a jej dzieckiem, rodzeństwem lub jednym z rodziców, wynikającego z ciąży lub macierzyństwa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jej stanu zdrowia lub podeszłego wieku. Jeżeli osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową jest małoletni bez opieki, również fakt przebywania na terytorium innego państwa członkowskiego członka rodziny lub krewnego, który może się nim zaopiekować, powinien stać się wiążącym kryterium ustalania odpowiedzialności. Aby zniechęcić do niedozwolonego przemieszczania się małoletnich bez opieki, które nie leży w ich najlepszym interesie, w przypadku braku członka rodziny lub krewnego odpowiedzialnym państwem członkowskim powinno być to państwo, w którym zarejestrowano wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że wykazano, iż nie służy to najlepszemu interesowi dziecka. Przed przekazaniem małoletniego bez opieki do innego państwa członkowskiego przekazujące państwo członkowskie powinno się upewnić, że to drugie państwo członkowskie zastosuje wszelkie niezbędne i właściwe środki w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony dziecka, w szczególności szybko wyznaczy przedstawiciela lub przedstawicieli odpowiedzialnych za zagwarantowanie poszanowania wszystkich praw przysługujących dziecku. Decyzję o przekazaniu małoletniego bez opieki należy poprzedzić oceną najlepszego interesu dziecka dokonaną przez personel posiadający niezbędne kwalifikacje i wiedzę specjalistyczną.

- (49) Zasady dotyczące dowodów powinny umożliwiać sprawniejsze łączenie rodzin, niż miało to miejsce dotychczas. Należy zatem wyjaśnić, że dowody formalne, takie jak oryginalne dokumenty i wyniki badań DNA, nie powinny być wymagane, jeżeli poszlaki są spójne, możliwe do zweryfikowania i wystarczająco szczegółowe dla ustalenia odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.
- (50) [...]
- (51) Biorąc pod uwagę fakt, że państwo członkowskie powinno pozostać odpowiedzialne za osobę, która przybyła na jego terytorium nielegalnie, należy również uwzględnić sytuację, w której osoba dostaje się na to terytorium w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej. Należy przewidzieć odstępstwo od tego kryterium ustalenia odpowiedzialności, w sytuacji gdy państwo członkowskie objęło relokacją osoby, które przekroczyły granicę zewnętrzną innego państwa członkowskiego nielegalnie lub w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W takiej sytuacji państwo członkowskie relokacji powinno być państwem odpowiedzialnym, jeżeli dana osoba wystąpi z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.
- (52) Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość odstąpienia od kryteriów ustalania odpowiedzialności – w szczególności ze względów humanitarnych, **społecznych i kulturowych** i ze względu na trudne położenie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – tak aby umożliwić połączenie członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny oraz rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w tym lub innym państwie członkowskim, nawet jeżeli zgodnie z wiążącymi kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu nie ma obowiązku rozpatrzenia tego wniosku.

- (53) Aby zapewnić przestrzeganie procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu i zapobiec przeszkodom w jego skutecznym stosowaniu, w szczególności aby uniknąć ucieczek i niedozwolonego przemieszczania się **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców** między państwami członkowskimi, należy ustanowić jasne obowiązki osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w ramach tej procedury oraz należyte i terminowe informowanie ich o tych obowiązkach. Nieprzestrzeganie tych obowiązków prawnych powinno prowadzić do odpowiednich i proporcjonalnych konsekwencji proceduralnych dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz do odpowiednich i proporcjonalnych konsekwencji w zakresie warunków przyjmowania tej osoby. Zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej państwo członkowskie, w którym przebywa osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, powinno w każdym razie zapewnić, aby zaspokojone zostały najpilniejsze potrzeby materialne takiej osoby.
- (54) Aby ograniczyć możliwość wygaśnięcia lub przeniesienia odpowiedzialności na inne państwo członkowskie w związku z postępowaniem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, należy [...] **przedłużyć terminy, których upływanie powoduje** [...] wygaśnięcie lub przeniesienie odpowiedzialności, w przypadku gdy na etapie rozpatrywania wniosku osoba taka opuści terytorium państw członkowskich na co najmniej **dziewięć** [...] miesięcy lub ucieknie na ponad 18 miesięcy, aby uniknąć przekazania jej odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu. **Ponadto**, aby zniechęcić do obchodzenia przepisów i utrudniania wykonywania procedur, należy [...] usunąć możliwość przeniesienia odpowiedzialności, jeżeli powiadamiające państwo członkowskie nie dotrzymało terminów wysłania powiadomienia o wtórnym przejściu. W przypadku osób, które przybyły na terytorium państwa członkowskiego nielegalnie bez ubiegania się o azyl, należy wydłużyć okres, po upływie którego odpowiedzialność tego państwa członkowskiego wygasa i odpowiedzialne staje się inne państwo członkowskie, w którym osoba ta następnie składa wniosek, w celu dalszego zachęcenia osób do przestrzegania przepisów i składania wniosku w pierwszym państwie członkowskim wjazdu, a tym samym ograniczenia niedozwolonego przemieszczania się **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi** i zwiększenia ogólnej skuteczności WESA.

- (55) Należy organizować indywidualne rozmowy z osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową, by ułatwić ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uciekła, nie stawiała się na rozmowę, nie podając uzasadnionej przyczyny, lub gdy informacje podane przez tę osobę są wystarczające, aby określić odpowiedzialne państwo członkowskie. Natychmiast po zarejestrowaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej należy poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową w szczególności o stosowaniu niniejszego rozporządzenia, o fakcie, że państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest ustalane na podstawie obiektywnych kryteriów, a także o obowiązkach tej osoby wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz konsekwencjach ich nieprzestrzegania.
- (56) W celu zapewnienia skutecznej ochrony praw zainteresowanych osób, należy określić gwarancje prawne oraz prawo do skutecznego środka prawnego w odniesieniu do decyzji dotyczących przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zgodnie w szczególności z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W celu zapewnienia przestrzegania prawa międzynarodowego skuteczny środek prawny w odniesieniu do takich decyzji powinien obejmować zbadanie zarówno stosowania niniejszego rozporządzenia, jak i sytuacji prawnej oraz faktycznej w państwie członkowskim, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest przekazywana. Zakres skutecznego środka prawnego powinien być ograniczony do oceny ryzyka naruszenia podstawowych praw do poszanowania życia rodzinnego osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, praw dziecka lub zakazu niehumanitarnego i poniżającego traktowania.

- (57) Aby ułatwić właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny we wszystkich przypadkach wskazywać odpowiedzialne państwo członkowskie w Eurodac po zakończeniu procedur ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, także w przypadkach, w których odpowiedzialność wynika z nieprzestrzegania terminów wysłania wniosku o przejęcie lub udzielenia odpowiedzi na ten wniosek, przeprowadzenia przekazania, jak również w sytuacjach, w których odpowiedzialne staje się państwo członkowskie, w którym złożono pierwszy wniosek, lub gdy przekazanie na rzecz głównego odpowiedzialnego państwa członkowskiego nie jest możliwe ze względu na problemy systemowe prowadzące do ryzyka niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, co w efekcie prowadzi do ustalenia, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie.
- (58) Aby zapewnić szybkie ustalenie odpowiedzialności, terminy składania wniosków o przejęcie i udzielenia odpowiedzi na te wnioski, składania powiadomień o wtórnym przejęciu, a także składania odwołań i podejmowania decyzji w ich sprawie powinny zostać usprawnione i skrócone.
- (59) Zatrzymanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinno być stosowane zgodnie z podstawową zasadą, według której osoba nie powinna być zatrzymana wyłącznie z powodu starań o uzyskanie ochrony międzynarodowej. Zatrzymanie powinno być jak najkrótsze i powinno podlegać zasadom konieczności i proporcjonalności, a zatem być dozwolone wyłącznie jako środek ostateczny. W szczególności zatrzymywanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową musi być zgodne z art. 31 Konwencji genewskiej. Postępowanie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do osoby zatrzymanej powinno mieć charakter priorytetowy i odbywać się w jak najkrótszym terminie. W odniesieniu do ogólnych gwarancji dotyczących zatrzymania oraz warunków zatrzymania, w stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny stosować przepisy dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*] również w odniesieniu do osób zatrzymanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (60) Niedoskonałości lub załamanie się systemów azylowych – na które często negatywnie wpływa lub do których przyczynia się szczególne obciążenie systemów azylowych – mogą zagrozić właściwemu funkcjonowaniu systemu ustanowionego na podstawie niniejszego rozporządzenia, co może doprowadzić do pojawienia się ryzyka naruszenia praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, określonych w unijnym dorobku prawnym dotyczącym azylu, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz innych aktach międzynarodowych dotyczących praw człowieka i praw uchodźców.
- (61) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1560/2003¹⁰, przekazanie do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może nastąpić na zasadzie dobrowolności, przez wyjazd pod nadzorem lub wyjazd pod eskortą. Państwa członkowskie powinny wspierać przekazywanie na zasadzie dobrowolności przez udostępnienie danej osobie odpowiednich informacji oraz zapewnienie, by wyjazdy pod nadzorem lub eskortą odbywały się w sposób humanitarny, w pełni zgodny z prawami podstawowymi i z poszanowaniem godności ludzkiej, a także najlepszego interesu dziecka i z pełnym uwzględnieniem odpowiedniego aktualnego orzecznictwa, w szczególności w odniesieniu do przekazania ze względów humanitarnych.
- (61a) W niektórych sytuacjach państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymieniaania między sobą – bez konieczności uzyskania zgody osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – informacji istotnych dla rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli informacje takie są potrzebne właściwym organom odpowiedzialnego państwa członkowskiego do wykonywania ich obowiązków, w szczególności obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedury azylowej].**
- (62) Aby zapewnić jasną i skuteczną procedurę relokacji, należy określić przepisy szczegółowe dotyczące państwa członkowskiego będącego beneficjentem i państwa członkowskiego wnoszącego wkład. Przepisy i zabezpieczenia związane z przekazaniem, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinny mieć zastosowanie do przekazania na potrzeby relokacji, z wyjątkiem sytuacji, w których nie mają znaczenia dla takiej procedury.

¹⁰ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3.

(63) Jako środek solidarnościowy należy przewidzieć wsparcie finansowe z budżetu Unii przeznaczone na wspieranie państw członkowskich, które dokonują relokacji. Aby zachęcić państwa członkowskie do priorytetowego traktowania relokacji małoletnich bez opieki, należy zapewnić większy wkład motywacyjny.

(63a) Aby wesprzeć wysiłki państw członkowskich w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia można uruchomić zasoby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/1147, i innych odpowiednich funduszy unijnych, zgodnie z przepisami regulującymi wykorzystanie odpowiedniego funduszu i bez uszczerbku dla innych priorytetów wspieranych przez dany fundusz. W tym kontekście państwa członkowskie będą mogły korzystać z alokacji przyznawanych w ramach swoich odpowiednich programów, w tym z kwot, które zostaną udostępnione w następstwie przeglądu śródkresowego. W szczególności działania podejmowane przez państwa członkowskie w celu zapewnienia odpowiedniej zdolności w zakresie przeprowadzania procedury granicznej mogą być wspierane finansowo z funduszy unijnych udostępnianych na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. W ramach instrumentów tematycznych udostępniane byłoby dodatkowe wsparcie, skierowane w szczególności do tych państw członkowskich, które mogą potrzebować zwiększyć swoje zdolności na granicach lub stają w obliczu szczególnej presji lub szczególnych potrzeb w odniesieniu do swoich systemów udzielania azylu i przyjmowania i w odniesieniu do swoich granic.

(64) Stosowanie niniejszego rozporządzenia może zostać ułatwione, a jego skuteczność zwiększona w drodze uzgodnień dwustronnych między państwami członkowskimi służących poprawie komunikacji między właściwymi departamentami, skracaniu terminów przeprowadzania postępowań lub uproszczeniu rozpatrywania wniosków o przejęcie lub powiadomień o wtórnym przejęciu, lub też ustanawianiu procedur w odniesieniu do wykonania przekazania.

- (65) Należy zapewnić ciągłość między systemem ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 604/2013 a systemem ustanowionym niniejszym rozporządzeniem. Podobnie należy zapewnić spójność między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*].
- (66) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna utworzyć i wspierać sieć właściwych organów państw członkowskich, aby usprawnić praktyczną współpracę i wymianę informacji dotyczących wszystkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym w zakresie opracowywania praktycznych narzędzi i wytycznych.
- (67) Działanie systemu Eurodac ustanowionego rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*] powinno ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (68) Korzystanie z wizowego systemu informacyjnego ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008¹¹, a w szczególności wykonanie jego art. 21 i 22, powinno ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (69) W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie związane są swoimi zobowiązaniami powstałymi na mocy instrumentów prawa międzynarodowego, w tym odpowiedniego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

- (70) Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹². Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia, aby przetwarzanie danych odbywało się zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem o ochronie danych oraz przepisami niniejszego rozporządzenia określającymi wymogi dotyczące przetwarzania danych, a także w celu wykazania tej zgodności. W szczególności środki te powinny zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych na mocy niniejszego rozporządzenia, a zwłaszcza zapobiegać niezgodnemu z prawem i nieuprawnionemu dostępowi do przetwarzanych danych osobowych oraz ich ujawnianiu, zmianie lub utracie. Właściwy organ lub organy nadzorcze każdego państwa członkowskiego powinny monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, w tym zgodność z prawem przekazywania danych właściwym organom na potrzeby kontroli bezpieczeństwa.
- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji **niektóre** uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹³, **z wyjątkiem decyzji ustalających, czy dane państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, jest zagrożone wystąpieniem presji migracyjnej lub stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej.**
- (72) [...]

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję, Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (72a) W odniesieniu do decyzji w sprawie ustanowienia i funkcjonowania puli solidarnościowej, uprawnienia wykonawcze należy jednak powierzyć Radzie z uwagi na szczególne cechy systemu solidarności przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, który jest oparty na zobowiązaniach podejmowanych przez każde państwo członkowskie, korzystające z pełnego zakresu swobody co do rodzaju solidarności, w ramach forum wysokiego szczebla.
- (73) [...]
- (74) Aby umożliwić wprowadzenie dodatkowych przepisów, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących identyfikowania członków rodziny lub krewnych małoletniego bez opieki; kryteriów służących stwierdzeniu istnienia udowodnionych powiązań rodzinnych; kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności krewnego do zaopiekowania się małoletnim bez opieki, w tym w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim; elementów, które należy uwzględnić przy ocenie stosunku zależności; kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności danej osoby do zaopiekowania się osobą zależną, oraz elementów, które należy uwzględnić przy ocenie długotrwałej niezdolności do podróży, **przy pełnym poszanowaniu** [...] najlepszego interesu dziecka określonego w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, by Komisja podczas prac przygotowawczych przeprowadzała stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów, i by konsultacje te były przeprowadzane zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić równe uczestnictwo w przygotowaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich i eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (75) W rozporządzeniu (UE) nr 604/2013 wprowadzony zostanie szereg istotnych zmian. Dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to powinno zostać uchylone.
- (76) Warunkiem skutecznego monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia jest poddawanie go ocenie w regularnych odstępach czasu.
- (77) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsze rozporządzenie zmierza do zapewnienia pełnego przestrzegania prawa do azylu gwarantowanego przez art. 18 Karty praw podstawowych, a także praw uznanych w jej art. 1, 4, 7, 24 i 47. Niniejsze rozporządzenie powinno w związku z tym być odpowiednio stosowane.
- (78) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, którym jest ustanowienie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, a także ustanowienie mechanizmu solidarności w celu wspierania państw członkowskich w radzeniu sobie z presją migracyjną, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia może zostać w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (78a) Aby zapewnić spójne wykonywanie niniejszego rozporządzenia, do czasu rozpoczęcia jego stosowania należy opracować i wdrożyć plany wdrażania na szczeblu unijnym i krajowym określające niedociągnięcia i etapy operacyjne w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.**

- (79) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Biorąc pod uwagę, że części III, V i VII niniejszego rozporządzenia stanowią zmiany w rozumieniu art. 3 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej¹⁴, Dania ma obowiązek poinformować Komisję o swojej decyzji w zakresie wdrażania treści takich zmian lub ich niewdrażania na etapie przyjmowania zmian lub w terminie 30 dni od ich przyjęcia.]
- (80) [...]
- (81) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (82) [W odniesieniu do Islandii i Norwegii części III, V i VII niniejszego rozporządzenia stanowią nowe prawodawstwo dotyczące obszaru omówionego w załączniku do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącej kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w Państwie Członkowskim lub w Islandii lub Norwegii¹⁵.

¹⁴ Dz.U. L 66 z 8.3.2006, s. 38.

¹⁵ Dz.U. L 93 z 3.4.2001, s. 40.

- (83) W odniesieniu do Szwajcarii części III, V i VII niniejszego rozporządzenia stanowią akty prawne lub środki zmieniające lub rozwijające postanowienia art. 1 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii¹⁶.
- (84) W odniesieniu do Liechtensteinu części III, V i VII niniejszego rozporządzenia stanowią akty prawne lub środki zmieniające lub rozwijające postanowienia art. 1 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii, o którym mowa w art. 3 Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii¹⁷].¹⁸

¹⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 5.

¹⁷ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 37.

¹⁸ **Dodanie motywów 79, 82, 83 i 84 pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska, które przyjmie Rada w świetle opinii Służby Prawnej Rady na temat znaczenia tej kwestii dla Schengen i zmiennej geometrii (dok. 6357/21).**

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZEŚĆ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 Cel i przedmiot

Zgodnie z zasadą solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności oraz mając na celu zwiększenie wzajemnego zaufania, w niniejszym rozporządzeniu:

- a) określa się wspólne ramy w zakresie zarządzania azylem i migracją w Unii;
- b) ustanawia się mechanizm solidarności;
- c) określa się kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w znaczeniu art. 20 ust. 1 Traktatu i niekorzystającą z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, określoną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399¹⁹;

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1.

- aa) „nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego” oznacza obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia lub już nie spełnia warunków wjazdu określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 lub innych warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwie członkowskim;
- ab) „osoby wymagające szczególnego traktowania” oznacza osoby, o których mowa w art. 20 akapit drugi dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*], które oceniono jako mające szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania w świetle art. 21 dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*];
- [b) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” lub „wniosek” oznacza wniosek o ochronę ze strony [...] państwa członkowskiego, z którym występuje obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej;]²⁰
- [c) „osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie podjęto jeszcze decyzji lub podjęto decyzję, która podlega albo może jeszcze podlegać zastosowaniu środka odwoławczego w danym państwie członkowskim niezależnie od tego, czy osoba ta [...] ma prawo do pozostania lub czy zezwala się jej na pozostanie zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*], w tym osoba, której udzielono natychmiastowej ochrony zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie azylu i migracji*];]²¹
- d) „rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza rozpatrzenie dopuszczalności lub zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*] i rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie o kwalifikowaniu*], z wyjątkiem postępowań w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

²⁰ Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu.

²¹ Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu (przy czym należy zachować odniesienie do rozporządzenia w sprawie sytuacji kryzysowych).

- e) „wycofanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wyraźne albo dorozumiane wycofanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*];
- [f] „osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, któremu przyznano prawo do ochrony międzynarodowej zdefiniowanej w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie o kwalifikowaniu*];²²
- g) „członkowie rodziny” oznaczają – o ile rodzina istniała już, zanim osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub członek rodziny przybyli na terytorium państw członkowskich – następujących członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, którzy przebywają na terytorium państw członkowskich:
- (i) małżonka osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub jej partnera stanu wolnego, z którym pozostaje ona w stałym związku, w przypadku gdy zgodnie z prawem lub praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego związki niemałżeńskie traktowane są w sposób porównywalny z małżeństwami na mocy przepisów tego państwa członkowskiego odnoszących się do obywateli państw trzecich,
 - (ii) małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w ppkt (i), lub małoletnie dzieci osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, pod warunkiem że nie pozostają one w związku małżeńskim, oraz bez względu na to, czy urodziły się one w związku małżeńskim czy poza nim, lub czy zostały przysposobione zgodnie z przepisami prawa krajowego,
 - (iii) jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojca, matkę lub inną dorosłą osobę odpowiedzialną za osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową z mocy prawa lub zgodnie z praktyką państwa członkowskiego, w którym ta dorosła osoba przebywa,
 - (iv) jeżeli osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej jest małoletnim i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojca, matkę lub inną dorosłą osobę odpowiedzialną za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką krajową państwa członkowskiego, w którym przebywa beneficjent ochrony międzynarodowej;

[...]

²² Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu.

- h) „krewny” oznacza dorosłego wstępnego osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową trzeciego stopnia w linii bocznej lub wstępnego drugiego stopnia w linii prostej, który przebywa na terytorium państw członkowskich, niezależnie od tego, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową urodziła się w małżeństwie czy poza małżeństwem lub została adoptowana, zgodnie z definicją w prawie krajowym;
- [i) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat;]²³
- [j) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego, i dopóki nie zostanie faktycznie objęty opieką takiej osoby dorosłej; obejmuje to małoletnich, którzy zostali pozostawieni bez opieki po wjeździe na terytorium państw członkowskich;]²⁴
- k) „przedstawiciel” oznacza osobę lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy, mającą pomagać małoletniemu bez opieki i reprezentować go w postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w celu zabezpieczenia najlepszego interesu dziecka, jak również wykonywania w razie potrzeby czynności prawnych w jego imieniu;
- l) „dokument pobytu” oznacza każde zezwolenie wydane przez organy państwa członkowskiego zezwalające obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi na pozostanie na jego terytorium, włącznie z dokumentami potwierdzającymi zezwolenie na pozostanie na jego terytorium na podstawie ustaleń dotyczących ochrony czasowej lub tak długo, jak długo istnieją okoliczności uniemożliwiające wykonanie nakazu wydalenia, z wyjątkiem wiz i zezwoleń na pobyt wydanych w okresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozporządzenia lub podczas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt;

²³ Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu.

²⁴ Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu.

- m) „wiza” oznacza zezwolenie lub decyzję państwa członkowskiego, wymagane do tranzytu lub wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim lub w wielu państwach członkowskich, w tym:
- (i) zezwolenie lub decyzję wydane zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii, wymagane do wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim dłuższego niż 90 dni,
 - (ii) zezwolenie lub decyzję wydane zgodnie z jego prawem krajowym lub prawem Unii, wymagane do celów tranzytu przez terytorium państwa członkowskiego lub zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim nieprzekraczającego 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu,
 - (iii) zezwolenie lub decyzję ważne na czas tranzytu przez międzynarodowe strefy tranzytowe jednego lub kilku portów lotniczych państw członkowskich;
- n) [...]
- o) [...]
- p) „ucieczka” oznacza działanie, w wyniku którego **dana osoba** [...] nie pozostaje do dyspozycji właściwych organów administracyjnych lub sądowych, **z powodów zależnych od tej osoby**; chodzi np. o **opuszczenie terytorium państwa członkowskiego bez pozwolenia właściwych organów lub niepowiadomienie o nieobecności w danym ośrodku dla cudzoziemców lub w wyznaczonym obszarze lub miejscu zamieszkania, gdy wymaga tego państwo członkowskie, lub o niestawienie się przed właściwymi organami, gdy wymagają tego te organy** [...];

- [q) „ryzyko ucieczki” oznacza istnienie w indywidualnym przypadku szczególnych przesłanek i okoliczności, opartych na obiektywnych kryteriach określonych zgodnie z prawem krajowym, wskazujących na to, że **dana osoba** [...], która podlega **procedurom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu** [...], może zbiec;]²⁵
- r) „państwo członkowskie będące beneficjentem” oznacza państwo członkowskie, które jest beneficjentem środków solidarnościowych w sytuacjach presji migracyjnej [...], jak określono w części IV rozdział I–III niniejszego rozporządzenia;
- s) „państwo członkowskie wnoszące wkład” oznacza państwo członkowskie, które wnosi lub ma obowiązek wnieść wkład w środki solidarnościowe na rzecz państwa członkowskiego będącego beneficjentem określonego w części IV rozdział I–III niniejszego rozporządzenia;
- t) [...]
- u) „relokacja” oznacza przekazanie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca z terytorium państwa członkowskiego będącego beneficjentem na terytorium państwa członkowskiego wnoszącego wkład;
- v) „operacje poszukiwawczo-ratownicze” oznaczają operacje obejmujące poszukiwania i ratownictwo, o których mowa w Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim z 1979 r. przyjętej w Hamburgu, w Niemczech w dniu 27 kwietnia 1979 r.;

²⁵ Definicję należy dostosować do innych instrumentów w dziedzinie azylu.

- w) „presja migracyjna” oznacza sytuację, która jest spowodowana [...] napływem obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców o **takiej skali, że stanowi to nieproporcjonalne [...] obciążenie dla państw członkowskich, biorąc pod uwagę ogólną sytuację w Unii, nawet dla dobrze przygotowanych systemów udzielania azylu i przyjmowania, oraz wymaga natychmiastowego podjęcia działań. Uwzględniając specyficzne uwarunkowania położenia geograficznego danego państwa członkowskiego, obejmuje to sytuacje, w których do państwa przybywa duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców lub istnieje ryzyko zaistnienia takiej sytuacji, w tym w przypadku gdy jest to następstwem powtarzających się zejść na ląd w wyniku operacji poszukiwawczo-ratowniczych, lub gdy wynika to z niedozwolonego przemieszczania się obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców między państwami członkowskimi;**
- wa) „znacząca sytuacja migracyjna” oznacza sytuację odmienną od presji migracyjnej, w której liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przybyłych do danego państwa w danym roku i w latach poprzednich prowadzi łącznie do osiągnięcia przez dobrze przygotowany system udzielania azylu, przyjmowania i migracji granic jego zdolności;
- x) „osoba przesiedlona lub przyjęta” oznacza osobę, która została dopuszczona przez państwo członkowskie w celu jej przyjęcia zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie ustanawiające unijne ramy przesiedleń] lub krajowym programem przesiedleń wykraczającym poza ramy niniejszego rozporządzenia;
- y) „Agencja ds. Azylu” oznacza Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2021/2303²⁶ [...];
- z) „decyzja nakazująca powrót” oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, w których stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa w państwie członkowskim nielegalnie, oraz nakłada się lub stwierdza zobowiązanie do powrotu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE²⁷;

²⁶ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010, Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1.**

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

CZEŚĆ II

WSPÓLNE RAMY ZARZĄDZANIA AZYLEM I MIGRACJĄ

ROZDZIAŁ I

KOMPLEKSOWE PODEJŚCIE

Artykuł 3

Kompleksowe podejście do zarządzania azylem i migracją

Mając na uwadze ogólny cel, jakim jest skuteczne zarządzanie azylem, a także zarządzanie przepływami migracyjnymi na terytoria państw członkowskich i między ich terytoriami, Unia i państwa członkowskie, działając w ramach swoich odpowiednich kompetencji w dziedzinie zarządzania azylem i migracją, w swoich działaniach kierują się kompleksowym podejściem, które dotyczy całości odnośnych szlaków migracyjnych i obejmuje następujące elementy, w ramach mającego zastosowanie unijnego prawa: [...]

- a) wzajemnie korzystne partnerstwa i ścisłą współpracę z odpowiednimi państwami trzecimi, między innymi w zakresie legalnych dróg dla obywateli państw trzecich wymagających ochrony międzynarodowej oraz tych, którym na innej podstawie wydano pozwolenie na legalny pobyt w państwach członkowskich, eliminowanie pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej, wspieranie partnerów przyjmujących duże liczby migrantów i uchodźców wymagających ochrony, a także budowanie ich zdolności w zakresie **poszukiwania i ratownictwa**, zarządzania granicami, azylem i migracją, **przy pełnym poszanowaniu praw człowieka**, zapobieganie [...] migracji nieuregulowanej oraz **zwalczanie** przemytu migrantów i **handlu ludźmi**, jak również zacieśnianie współpracy w zakresie readmisji;

- b) bliską współpracę oraz wzajemne partnerstwo między instytucjami i organami Unii, państwami członkowskimi i organizacjami międzynarodowymi;
- c) pełne wdrożenie wspólnej polityki wizowej;
- d) skuteczne [...] zapobieganie migracji nieuregulowanej **oraz zwalczanie przemytu migrantów i handlu ludźmi, przy jednoczesnym zapewnieniu prawa do ubiegania się o ochronę międzynarodową**;
- e) skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi Unii w oparciu o zintegrowane zarządzanie granicami Europy;
- f) pełne respektowanie zobowiązań w ramach międzynarodowego i europejskiego prawa dotyczącego osób uratowanych na morzu;
- g) **skuteczny** dostęp do procedur udzielania i wycofywania ochrony międzynarodowej [...] oraz uznawania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców za uchodźców lub beneficjentów ochrony uzupełniającej, **zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedury azylowej] i rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie o kwalifikowaniu]**;
- h) określenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie **zasady solidarności i sprawiedliwego podziału** [...] odpowiedzialności [...];
- ha) **skuteczne zapobieganie niedozwolonemu przemieszczaniu się obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi**;

- i) dostęp osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do odpowiednich warunków przyjęcia **zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]**;
- j) skuteczne zarządzanie powrotami nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich;
- k) skuteczne środki zachęcające do integracji osób korzystających z ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich oraz służące wspieraniu tej integracji;
- l) środki mające na celu ograniczanie i zwalczanie czynników umożliwiających migrację nieuregulowaną do Unii oraz nielegalny pobyt w niej, między innymi nielegalnego zatrudnienia;
- m) pełne wdrożenie i wykorzystanie narzędzi operacyjnych ustanowionych na szczeblu Unii, w szczególności Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Agencji ds. Azylu, eu-LISA i Europolu, a także unijnych wielkoskalowych systemów informatycznych;
- n) pełne wdrożenie europejskich ram dotyczących gotowości i zarządzania w sytuacji kryzysowej.

Artykuł 4

[...]²⁸

²⁸ Alternatywny tekst zastępujący art. 4 zamieszczono w motywie 6.

Artykuł 5

Zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności

1. Wykonując swoje zobowiązania, **Unia**, państwa członkowskie i **odpowiednie agencje unijne** przestrzegają zasady solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności i biorą pod uwagę wspólny interes w zakresie skutecznego działania polityk Unii dotyczących zarządzania azylem i migracją. Państwa członkowskie:
 - a) ustanawiają i utrzymują krajowe systemy zarządzania azylem i migracją, które umożliwiają **skuteczny** dostęp do procedur ochrony międzynarodowej, udzielają takiej ochrony tym, którzy jej potrzebują [...], zapewniają **skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi i** powroty tych osób, które przebywają nielegalnie na ich terytorium;
 - b) w ramach ścisłej współpracy i partnerstwa z odpowiednimi państwami trzecimi wprowadzają wszelkie niezbędne i proporcjonalne środki mające na celu **zapobieganie i ograniczenie [...]** migracji nieuregulowanej na terytoria państw członkowskich, także w odniesieniu do zapobiegania przemytowi migrantów i jego zwalczania;
 - c) prawidłowo i sprawnie stosują zasady dotyczące określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz, w stosownych przypadkach, przekazanie osób odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu zgodnie z częścią III rozdziału I–VI;
 - d) zapewniają innym państwom członkowskim **skuteczne** wsparcie w postaci wkładów solidarnościowych na podstawie potrzeb określonych w części IV rozdziału I–III;
 - e) wprowadzają wszelkie **niezbędne [...]** i proporcjonalne **środki** mające na celu zapobieganie [...] niedozwolonemu przemieszczaniu się **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi** oraz **ograniczenie [...]** tego przemieszczania się.
2. [...]

Artykuł 6

Strategiczne zarządzanie sytuacją migracyjną i jej monitorowanie

1. [...]
2. [...]
3. Państwa członkowskie posiadają krajowe strategie **określające strategiczne podejście do zarządzania azylem i migracją na szczeblu krajowym i [...]** mające na celu zapewnienie wystarczającej zdolności do wdrożenia skutecznego systemu zarządzania azylem i migracją zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej części. Strategie te obejmują również planowanie ewentualnościowe na szczeblu krajowym, z uwzględnieniem planowania ewentualnościowego na podstawie rozporządzenia (UE) **2021/2303** [...], rozporządzenia (UE) 2019/1896 [...] i dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*] oraz sprawozdań Komisji opublikowanych w ramach planu gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego. Takie krajowe strategie obejmują **stosowne** informacje **dotyczące** [...] zasad określonych w niniejszej części [...]. Uwzględniają one inne istotne strategie oraz istniejące środki wsparcia, zwłaszcza wprowadzone rozporządzeniem (UE) **2021/1147** [...] i rozporządzeniem (UE) **2021/2303** [...], oraz są spójne ze **stosownymi** krajowymi strategiami dotyczącymi zintegrowanego zarządzania granicami, ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/1896, i stanowią ich uzupełnienie.
W przedmiotowych strategiach **uwzględnia się** również wyniki monitorowania prowadzonego przez Agencję ds. Azylu oraz Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, wyniki oceny przeprowadzonej zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 1053/2013, a także ocen przeprowadzanych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*].

4. [...]
5. Państwa członkowskie ustalają krajowe strategie najpóźniej do dnia **[18 miesięcy [...]** od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. [...]
6. Komisja monitoruje sytuację związaną z migracją i przekazuje odnośne informacje za pośrednictwem regularnych sprawozdań sytuacyjnych opartych na [...] danych i informacjach przekazanych przez [...] Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, Agencję ds. Azylu, Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europol i Agencję Praw Podstawowych; są to w szczególności informacje zebrane w ramach planu gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego oraz jego sieci, **a także w razie potrzeby – informacje przekazane przez państwa członkowskie.**
7. **Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szablon, który mają stosować państwa członkowskie i który umożliwi zapewnienie porównywalności poszczególnych podstawowych elementów ich strategii krajowych, takich jak planowanie ewentualnościowe. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.**

Artykuł 6a

Stały unijny zestaw narzędzi wsparcia migracji

1. **Stały unijny zestaw narzędzi wsparcia migracji obejmuje co najmniej następujące elementy:**
 - a) **pomoc operacyjną i techniczną świadczoną przez odpowiednie agencje unijne zgodnie z ich mandatami, w szczególności przez Agencję ds. Azylu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/2303, Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896 oraz Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794;**

- b) wsparcie zapewniane z unijnych funduszy na rzecz wdrażania wspólnych ram określonych w niniejszej części zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1147²⁹, rozporządzeniem (UE) 2021/1148³⁰;**
- c) odstępstwa przewidziane w unijnym dorobku prawnym zapewniające państwom członkowskim narzędzia konieczne do stawienia czoła konkretnym wyzwaniom migracyjnym, o których mowa w rozporządzeniu XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i spowodowane działaniem siły wyższej*], [rozporządzeniu XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie instrumentalizacji*]] oraz rozporządzeniu XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*];**
- d) uruchomienie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności zgodnie z rozporządzeniem 2021/836;**
- e) działania z zakresu powrotów;**
- f) wzmocnione działania i działania międzysektorowe w odniesieniu do zewnętrznego wymiaru migracji;**
- g) wzmoczone dyplomatyczne i polityczne działania informacyjne;**
- h) skoordynowane strategie komunikacyjne;**
- i) współpracę z państwami trzecimi w celu ułatwienia powrotów i readmisji zgodnie z art. 7.**

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 1.

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 48.

Artykuł 7

Współpraca z państwami trzecimi w celu ułatwienia powrotów i readmisji

- 1. **Bez uszczerbku dla art. 25a ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009³¹, jeżeli Komisja i Rada uznają, że państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, Komisja i Rada w ramach swoich odpowiednich kompetencji rozważają podjęcie stosownych działań, z uwzględnieniem ogólnych stosunków Unii i państw członkowskich z tym państwem trzecim, sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz wszelkich stosownych ocen dotyczących współpracy z państwami trzecimi.**
1. [...] Na podstawie analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 25a ust. 2 lub 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 i na podstawie wszelkich innych informacji **udostępnionych przez państwa członkowskie oraz instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii**, Komisja **może** [...] przedłożyć Radzie sprawozdanie zawierające w stosownych przypadkach wskazanie wszelkich środków, które można wprowadzić w celu poprawy współpracy ze strony tego państwa trzeciego w zakresie readmisji, z uwzględnieniem ogólnych stosunków Unii i **państw członkowskich** z tym państwem trzecim.
2. Komisja **może** [...] określić również w swoim sprawozdaniu środki mające promować współpracę wśród państw członkowskich w celu ułatwienia powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.
3. [...]
4. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego artykułu.

³¹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy, Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.**

ROZDZIAŁ II

ROCZNY CYKL ZARZĄDZANIA MIGRACJĄ

Artykuł 7a

Roczne europejskie sprawozdanie z zarządzania migracją i decyzja Komisji

1. **Każdego roku Komisja, uwzględniając wszelkie ewentualne zmiany sytuacji w zakresie przepływów migracyjnych w kierunku Unii, w tym ich szybką ewolucję, przyjmuje europejskie sprawozdanie z zarządzania migracją, w którym dokonuje się oceny sytuacji wzdłuż wszystkich szlaków migracyjnych i we wszystkich państwach członkowskich, dzięki czemu sprawozdanie służy Unii jako narzędzie wczesnego ostrzegania i podnoszenia świadomości w obszarze migracji i azylu i zapewnia strategiczny obraz sytuacji.**
2. **Sprawozdanie wraz z zaleceniem, o którym mowa w art. 7c, jest wsparciem przy przyjmowaniu decyzji na szczeblu Unii dotyczących środków niezbędnych do zarządzania sytuacją w zakresie migracji. Sprawozdanie i zalecenie są dla państw członkowskich wsparciem przy podejmowaniu przez nie decyzji co do zobowiązań solidarnościowych zgodnie z art. 44b i mogą też być dla państw członkowskich pomocne przy dokonywaniu oceny wyzwań migracyjnych na szczeblu krajowym.**
3. **Sprawozdanie zawiera następujące elementy:**
 - a) **ocena ogólnej sytuacji obejmująca wszystkie szlaki migracyjne w Unii i państwach członkowskich;**
 - b) **przewidywania na przyszłość dotyczące nadchodzącego roku, w tym przewidywanej liczby osób schodzących na ląd, na podstawie ogólnej sytuacji w zakresie migracji w roku poprzednim oraz z uwzględnieniem obecnej sytuacji, przy jednoczesnym odzwierciedleniu presji w poprzednich latach;**

- c) **informacje na temat poziomu przygotowania w Unii i w państwach członkowskich oraz możliwych skutkach przewidywanych na przyszłość sytuacji;**
 - d) **informacje na temat poziomów zdolności w państwach członkowskich;**
 - e) **wynik monitorowania prowadzonego przez Agencję ds. Azylu i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o którym mowa w art. 6 ust. 3;**
 - f) **ocena, czy do wsparcia danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich potrzebne są środki solidarnościowe i środki w ramach stałego unijnego zestawu narzędzi wsparcia migracji.**
- 4. Wraz ze sprawozdaniem Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą, czy dane państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną lub jest zagrożone wystąpieniem presji migracyjnej w nadchodzącym roku lub czy stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej.**
- 4a. Do celu ust. 3 lit. f) i ust. 4 Komisja konsultuje się z danym państwem członkowskim. Komisja może ustalić granice czasowe takich konsultacji.**
- 5. Dokonując oceny ogólnej sytuacji w zakresie migracji, w tym presji migracyjnej, zagrożenia wystąpieniem presji migracyjnej i znaczącej sytuacji migracyjnej, Komisja korzysta z informacji zgromadzonych na podstawie art. 7b, w pełni uwzględniając wszystkie elementy sprawozdania, wszystkie szlaki migracyjne, w tym specyfikę zjawiska strukturalnego, jakim jest schodzenie migrantów na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych, i niedozwolone przemieszczanie się obywateli państw trzecich i bezpaństwowców między państwami członkowskimi, a także poprzednio występującą presję i z uwzględnieniem bieżącej sytuacji.**

6. Komisja przyjmuje sprawozdanie i decyzję Komisji, a także zalecenie, o którym mowa w art. 7c, do dnia 15 października każdego roku i przekazuje je Radzie. Do momentu przyjęcia przez Radę decyzji na podstawie art. 44b zalecenie, o którym mowa w art. 7c, nie jest podawane do wiadomości publicznej; oznacza się je klauzulą tajności „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” i postępuje się z nim w odpowiedni sposób zgodnie z decyzją Rady 2013/488 w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych³².

Pierwsze sprawozdanie zostanie przygotowane do dnia [15 października w roku następującym po roku wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

7. Do celu sprawozdania i decyzji Komisji do dnia 1 czerwca każdego roku państwa członkowskie i Agencja ds. Azylu, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europol przekazują informacje, o których mowa w art. 7b.

W pierwszej połowie lipca każdego roku Komisja zwołuje posiedzenie – w ograniczonym składzie – sieci ds. reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego³³, by przedstawić wstępną ocenę sytuacji i wymienić informacje z członkami sieci.

Do dnia 1 września każdego roku państwa członkowskie i odpowiednie agencje unijne przekazują Komisji aktualne informacje.

Do dnia 30 września każdego roku Komisja zwołuje posiedzenie – w ograniczonym składzie – sieci ds. reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego, by przedstawić skonsolidowaną ocenę sytuacji.

³² Decyzja Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE).

³³ Zalecenie Komisji (UE) 2020/1366 z dnia 23 września 2020 r. w sprawie unijnego mechanizmu na potrzeby zapewnienia gotowości i zarządzania kryzysami związanymi z migracją (plan gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego).

Artykuł 7b³⁴

Informacje służące do oceny ogólnej sytuacji w zakresie migracji, presji migracyjnej, zagrożenia wystąpieniem presji migracyjnej lub znaczącej sytuacji migracyjnej

1. **Gdy Komisja dokonuje oceny ogólnej sytuacji w zakresie migracji lub tego, czy dane państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, jest zagrożone wystąpieniem presji migracyjnej lub stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, wykorzystuje następujące informacje:**
 - a) liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państw trzecich i obywatelstwo osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;
 - b) liczbę obywateli państw trzecich, których wykryły organy państwa członkowskiego, a którzy nie spełniali lub przestali spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim, w tym osoby przekraczające okres dozwolonego pobytu w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226³⁵;
 - ba) liczbę obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy korzystają z tymczasowej ochrony zgodnie z dyrektywą 2001/55/WE³⁶;**
 - c) liczbę decyzji nakazujących powrót zgodnych z dyrektywą 2008/115/WE;
 - d) liczbę obywateli państw trzecich, którzy opuścili terytorium państw członkowskich w następstwie decyzji nakazującej powrót zgodnej z dyrektywą 2008/115/WE;

³⁴ Artykuł 7b jest oparty na byłym artykule 50.

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011, Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20.

³⁶ **Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami.**

- e) liczbę obywateli państw trzecich przyjętych przez państwa członkowskie w ramach unijnych i krajowych programów przesiedleń [lub programów przyjmowania ze względów humanitarnych];
- f) liczbę otrzymywanych i wysyłanych wniosków o przejęcie oraz powiadomień o wtórnym przejęciu zgodnie z art. 29 i 31;
- g) liczbę przekazania dokonanych zgodnie z art. 35;
- h) liczbę osób zatrzymanych w związku z niedozwolonym przekraczaniem lądowej, morskiej lub powietrznej granicy zewnętrznej;
- ha) liczbę prób nielegalnego przekroczenia granicy, pod warunkiem że dane są dostępne i możliwe do zweryfikowania;**
- i) liczbę osób, którym odmówiono wjazdu, zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- j) liczbę i obywatelstwo obywateli państw trzecich sprowadzonych na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych, w tym liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- k) liczbę **zidentyfikowanych** małoletnich bez opieki;
- l) liczbę obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którym przyznano ochronę międzynarodową zgodnie z rozporządzeniem XXX/XXX [rozporządzenie o kwalifikowaniu];**
- m) liczbę decyzji azylowych wydanych w pierwszej instancji i prawomocnych decyzji azylowych.**

2. **Komisja** uwzględni także następujące elementy:

- a) informacje przedstawione przez dane państwo członkowskie, **w tym dotyczące szacowanych potrzeb oraz środków na rzecz zdolności i gotowości, oraz wszelkie dodatkowe istotne informacje przekazane w strategii krajowej, o której mowa w art. 6 ust. 3 [...]**;
- b) poziom współpracy w zakresie migracji, **jak również w dziedzinie powrotów i readmisji, w tym z uwzględnieniem sprawozdania rocznego przewidzianego w art. 25a kodeksu wizowego, z państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu, państwami pierwszego azylu i bezpiecznymi państwami trzecimi zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedury azylowej]**;
- c) sytuację geopolityczną w odpowiednich państwach trzecich, **a także pierwotne przyczyny migracji oraz ewentualne przypadki instrumentalnego traktowania migrantów oraz ewentualne zmiany, jeśli chodzi o osoby przybywające nielegalnie przez zewnętrzne granice Unii**, które to czynniki mogą mieć wpływ na ruchy migracyjne;
- d) odpowiednie zalecenia ustanowione w art. 15 rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013³⁷, art. 13, 14 i 22 rozporządzenia (UE) **2021/2303**³⁸ [...] i art. 32 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1896³⁹;

³⁷ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen, Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

³⁸ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010.**

³⁹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624.**

- e) informacje zebrane zgodnie z zaleceniem Komisji **2020/1366** w sprawie unijnego mechanizmu na potrzeby zapewnienia gotowości i zarządzania kryzysami związanymi z migracją (plan gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego);
- f) sprawozdanie z zarządzania migracją **oraz decyzję Komisji**, o których mowa w art. **7a**, **jeżeli są dostępne** [...];
- g) sprawozdania ze zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej (ISAA) sporządzone na podstawie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2018/1993 w sprawie zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych – pod warunkiem uruchomienia zintegrowanej reakcji na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych lub opublikowania sprawozdania z orientacji i analizy sytuacyjnej w zakresie migracji (MISAA) w ramach pierwszego etapu planu gotowości do reagowania w obszarze migracji i na wypadek kryzysu migracyjnego, gdy nie uruchomiono zintegrowanej reakcji na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych;
- h) informacje uzyskane w ramach procesu sprawozdawczości w zakresie liberalizacji reżimu wizowego i dialogu z państwami trzecimi;
- i) kwartalne biuletyny dotyczące migracji i inne sprawozdania Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- j) wsparcie zapewnione państwom członkowskim [...] przez agencje unijne;
- k) **odpowiednie części sprawozdania z oceny narażenia, o której mowa w art. 32 rozporządzenia 2019/1896 w sprawie Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej;**
- l) **skalę i tendencje w zakresie niedozwolonego przemieszczania się obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców między państwami członkowskimi w oparciu o informacje udostępnione przez odpowiednie agencje unijne oraz analizę danych z odpowiednich systemów informacyjnych.**

3. Ponadto w celu dokonaniu oceny, czy dane państwo członkowskie stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, Komisja uwzględnia również łączny skutek liczby obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przybyłych w danym roku i w latach poprzednich.

Artykuł 7c

Zalecenie Komisji dotyczące puli solidarnościowej i innych stosownych środków

1. **Każdego roku w oparciu o sprawozdanie, o którym mowa w art. 7a, Komisja przyjmuje zalecenie dotyczące puli solidarnościowej i wskazujące środki zawarte w stałym unijnym zestawie narzędzi niezbędne do stawienia czoła sytuacji w zakresie migracji w nadchodzącym roku w wyważony i skuteczny sposób, który odzwierciedla potrzeby państw członkowskich znajdujących się pod presją migracyjną.**
2. **W zaleceniu wskazuje się roczne wartości liczbowe dotyczące relokacji i poziomu [bezpośrednich] wkładów finansowych na szczeblu Unii, które wynoszą co najmniej:**
 - a) **30 000 – relokacje;**
 - b) **600 mln EUR – [bezpośrednie] wkłady finansowe.**
3. **Określając poziom odpowiedzialności ogólnounijnej, którą należy rozdzielić na wszystkie państwa członkowskie, oraz wynikający stąd poziom solidarności, Komisja uwzględnia odpowiednie kryteria jakościowe i ilościowe, w tym, w odnośnym roku, ogólną liczbę przybyłych osób, średnie wskaźniki przyznawania azylu, a także średni odsetek powrotów. Komisja uwzględnia również fakt, że państwa członkowskie, które staną się państwami członkowskimi będącymi beneficjentami, o których mowa w art. 44c ust. 1, nie są zobowiązane do wykonania swoich deklarowanych wkładów solidarnościowych.**

Komisja może określić wyższą liczbę relokacji lub wyższy poziom [bezpośrednich] wkładów finansowych niż przewidziane w ust. 2 i może wskazać inne formy solidarności określone w art. 44a ust. 2 lit. c), w zależności od potrzeb wynikających ze szczególnych wyzwań w dziedzinie migracji w danym państwie członkowskim.

4. **Niezależnie od ust. 2 niniejszego artykułu, w wyjątkowych sytuacjach, gdy informacje przekazane przez państwa członkowskie i agencje unijne zgodnie z art. 7a ust. 3 lub uzyskane w wyniku konsultacji przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z art. 7a ust. 4a nie wskazują na potrzebę relokacji lub [bezpośrednich] wkładów finansowych w nadchodzącym roku, należycie uwzględnia się ten fakt w zaleceniu.**

Artykuł 7d

Unijne forum wysokiego szczebla ds. migracji i unijne forum szczebla technicznego ds. migracji

1. **Aby zapewnić skuteczne wdrażanie części IV niniejszego rozporządzenia, przedstawiciele państw członkowskich spotykają się w ramach unijnego forum wysokiego szczebla ds. migracji.**

Państwa trzecie, które zawarły z Unią umowę dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w tym państwie trzecim, mogą – do celu przyczynienia się do solidarności na zasadzie *ad hoc* – zostać zaproszone do uczestnictwa w forum wysokiego szczebla ds. migracji i, w stosownych przypadkach, unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji.

2. **Forum wysokiego szczebla ds. migracji analizuje sprawozdanie i decyzję, o których mowa w art. 7a, oraz zalecenie, o którym mowa w art. 7c, i dokonuje podsumowania ogólnej sytuacji. Uzgadnia też środki solidarnościowe i ich potrzebne poziomy zgodnie z procedurą określoną w art. 44b, a gdy uzna to za konieczne – inne środki reagowania w dziedzinie migracji pod kątem odpowiedzialności, gotowości i zdarzeń losowych, a także w dziedzinie zewnętrznego wymiaru migracji.**

- 3. Rada zwołuje forum wysokiego szczebla ds. migracji w terminie 15 dni po przyjęciu sprawozdania i decyzji, o których mowa w art. 7a, i zalecenia, o którym mowa w art. 7c, a w razie potrzeby zwołuje je ponownie, by zwrócić się do państw członkowskich o dodatkowe wkłady solidarnościowe zgodnie z art. 44g.**

- 4. W celu zapewnienia sprawnego wykonywania części IV niniejszego rozporządzenia ustanawia się unijne forum szczebla technicznego ds. migracji. W ramach forum spotykają się przedstawiciele odpowiednich organów państw członkowskich, zajmujący stanowisko dostatecznie wysokiego szczebla, by móc wykonywać zadania powierzone w ramach forum. Po posiedzeniu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja zwołuje pierwsze posiedzenie unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji. Po tym pierwszym posiedzeniu posiedzenia unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji odbywają się regularnie. Unijne forum szczebla technicznego ds. migracji jest zwoływane przez Komisję, która mu przewodniczy.**

CZEŚĆ III

KRYTERIA I MECHANIZMY OKREŚLANIA ODPOWIEDZIALNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE I ZABEZPIECZENIA

Artykuł 8

Dostęp do procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Państwa członkowskie rozpatrują każdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który składa taki wniosek na terytorium jednego z nich, w tym na granicy lub w strefach tranzytowych. Wniosek jest rozpatrywany przez jedno państwo członkowskie – to, które kryteria wymienione w części III rozdział II **lub klauzule określone w części III rozdział III** wskazują jako odpowiedzialne.
2. **Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w części IV niniejszego rozporządzenia** w przypadku gdy nie można wyznaczyć odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie kryteriów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest pierwsze państwo członkowskie, w którym wniosek ten został zarejestrowany.

3. Jeżeli przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przez państwo członkowskie do państwa członkowskiego pierwotnie wyznaczonego jako państwo odpowiedzialne jest niemożliwe, gdyż istnieją istotne powody, by przypuszczać, że w procedurze azylowej i w warunkach przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym państwie członkowskim występują wady systemowe, z powodu których istnieje ryzyko nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, państwo członkowskie dokonujące ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego dalej prowadzi ocenę kryteriów określonych w części III rozdział II **lub klauzul określonych w części III rozdział III** w celu stwierdzenia, czy inne państwo członkowskie może zostać wyznaczone jako państwo odpowiedzialne.

Jeżeli na mocy akapitu pierwszego państwo członkowskie nie może przeprowadzić przekazania do żadnego z państw członkowskich wyznaczonych na podstawie kryteriów określonych w części III rozdział II **lub klauzul określonych w części III rozdział III** ani do pierwszego państwa członkowskiego, w którym zarejestrowano wniosek, państwo to staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim.

4. Jeżeli nie przeprowadzono kontroli bezpieczeństwa przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*] **zgodnie z tym rozporządzeniem**, pierwsze państwo członkowskie, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, bada – jak najszybciej po zarejestrowaniu wniosku, przed zastosowaniem kryteriów ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z częścią III rozdział II lub klauzulami określonymi w części III rozdział III – czy istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...] państw członkowskich.**

W przypadku gdy przeprowadzono kontrolę bezpieczeństwa przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*], ale pierwsze państwo członkowskie, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, ma uzasadnione powody, aby zbadać, czy istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...] państw członkowskich**, to państwo członkowskie prowadzi takie badanie jak najszybciej po zarejestrowaniu wniosku, przed zastosowaniem kryteriów ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z częścią III rozdział II lub klauzulami określonymi w części III rozdział III.

W przypadku gdy kontrola bezpieczeństwa przeprowadzona zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*] lub zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu wykazuje, że istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...] państw członkowskich**, państwo członkowskie przeprowadzające kontrolę bezpieczeństwa [...] staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim, **a art. 29 nie ma zastosowania.**

5. Każde państwo członkowskie zachowuje prawo do wysłania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do bezpiecznego państwa trzeciego, z zastrzeżeniem przepisów i zabezpieczeń ustanowionych w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*].

Artykuł 9

Obowiązki osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową

1. Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec zamierza złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, wniosek zostaje złożony i zarejestrowany w państwie członkowskim pierwszego wjazdu.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec posiada ważny dokument pobytowy lub ważną wizę, wniosek zostaje złożony i zarejestrowany w państwie członkowskim, które wydało dokument pobytowy lub wizę.

Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który zamierza złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, posiada dokument pobytowy lub wizę, **których termin ważności już upłynął lub które zostały unieważnione lub cofnięte [...]**, wniosek zostaje złożony i zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym osoba ta przebywa.
3. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w pełni współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności przedstawia jak najszybciej i nie później niż podczas indywidualnej rozmowy, o której mowa w art. 12, wszystkie dostępne dane i informacje, które są istotne dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przedkłada swoje dokumenty tożsamości, jeśli je posiada, i współpracuje z właściwymi organami przy pobieraniu danych biometrycznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].** Jeżeli w czasie indywidualnej rozmowy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma możliwości przedstawienia dowodów na poparcie dostarczonych danych i informacji, właściwy organ może wyznaczyć termin na przedstawienie takich dowodów przypadający w okresie, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

4. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obowiązek pozostawać w:
- a) państwie członkowskim, o którym mowa w ust. 1 i 2, do czasu określenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, wdrożenia procedury przekazania;
 - b) odpowiedzialnym państwie członkowskim;
 - c) państwie członkowskim relokacji w następstwie przekazania zgodnie z art. 57 ust. 9.
5. Gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostanie poinformowana o decyzji o przekazaniu zgodnie z art. 32 ust. 2 i art. 57 ust. 8, ma ona obowiązek **współpracować z organami i** zastosować się do tej decyzji.

Artykuł 10

Konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków

1. **Zgodnie z art. 17a** dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest uprawniona do korzystania z warunków przyjmowania określonych w art. 15–17 tej dyrektywy w żadnym innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym ma ona obowiązek przebywać zgodnie z art. 9 ust. 4 niniejszego rozporządzenia **od chwili powiadomienia jej o decyzji o przekazaniu jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego**, pod warunkiem że została ona poinformowana o takiej konsekwencji zgodnie z art. 8 ust. 2 lit b) rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*]. Powyższe pozostaje bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia poziomu życia zgodnego z prawem Unii, w tym z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i zobowiązaniami międzynarodowymi.
2. Właściwe organy **nie muszą** uwzględniać danych i informacji istotnych dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jeżeli dostarczono je po upływie terminu, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Artykuł 11

Prawo do informacji

1. Niezwłocznie oraz nie później niż z chwilą rejestracji wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim jego właściwe organy informują osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o stosowaniu niniejszego rozporządzenia oraz o obowiązkach określonych w art. 9, a także o konsekwencjach ich nieprzestrzegania określonych w art. 10, a w szczególności:
 - a) o tym, że prawo do ubiegania się o ochronę międzynarodową nie obejmuje prawa do wyboru państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ani państwa członkowskiego relokacji;

- b) o celach **części III** niniejszego rozporządzenia oraz konsekwencjach złożenia kolejnego wniosku w innym państwie członkowskim, a także o konsekwencjach opuszczenia państwa członkowskiego, w którym osoba ta ma obowiązek przebywać zgodnie z art. 9 ust. 4, w szczególności że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest uprawniona wyłącznie do korzystania z warunków przyjmowania określonych w art. 10 ust. 1;
- c) o kryteriach i procedurach ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o hierarchii tych kryteriów na poszczególnych etapach postępowania oraz o czasie ich trwania;
- d) o celu indywidualnej rozmowy przewidzianej w art. 12 oraz obowiązku przedstawienia oraz uzasadnienia na jak najwcześniejszym etapie postępowania – ustnie lub przez dostarczenie dokumentów **lub innych** informacji– wszelkich istotnych informacji, które mogłyby być pomocne w ustaleniu przebywania w państwach członkowskich członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny, w tym o możliwym sposobie przedstawienia przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową takich informacji, a także o wszelkiej pomocy, której państwa członkowskie mogą udzielić w związku z poszukiwaniem członków rodziny lub krewnych;
- e) o spoczywającym na osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową obowiązku ujawnienia na jak najwcześniejszym etapie postępowania wszelkich istotnych informacji, które mogłyby być pomocne w ustaleniu jakichkolwiek wcześniejszych dokumentów pobytowych **lub** wiz [...];
- ea) **o spoczywającym na osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową obowiązku przedłożenia jej dokumentów tożsamości, jeśli je posiada, i współpracy z właściwymi organami przy pobieraniu danych biometrycznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac];**

- f) o możliwości odwołania się od decyzji o przekazaniu w terminie określonym w art. 33 ust. 2 oraz o fakcie, iż zakres takiego odwołania jest ograniczony zgodnie z art. 33 ust. 1;
- g) **w przypadku odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie** – o prawie do uzyskania, na wniosek, bezpłatnej pomocy prawnej, jeżeli dana osoba nie jest w stanie ponieść kosztów takiej pomocy;
- ga) o fakcie, że ucieczka spowoduje wydłużenie terminu zgodnie z art. 35;**
- h) że właściwe organy państw członkowskich oraz Agencja ds. Azylu przetwarzają dane osobowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym do celów wymiany danych na jej temat, wyłącznie w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- i) o odnośnych kategoriach danych osobowych;
- j) o prawie do uzyskania dostępu do swoich danych oraz prawie do żądania poprawienia takich danych, jeżeli są nieprawidłowe, lub ich usunięcia, w przypadku gdy przetwarzano je niezgodnie z prawem, oraz o procedurach wykonywania tych praw, w tym o danych kontaktowych organów, o których mowa w art. 41, oraz krajowych organów ochrony danych rozpatrujących skargi dotyczące ochrony danych osobowych, a także o danych kontaktowych inspektora ochrony danych;
- k) w przypadku małoletniego bez opieki: o roli i obowiązkach przedstawiciela oraz o procedurze składania skarg na przedstawiciela z zachowaniem dyskrecji i bezpieczeństwa oraz w pełnym poszanowaniu przysługującego dziecku prawa do bycia wysłuchanym w tym względzie.

[...]

2. Informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie w języku zrozumiałym dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niej zrozumiały. Państwa członkowskie wykorzystują do tego celu wspólne materiały informacyjne sporządzone jasnym i przystępnym językiem zgodnie z ust. 3.

Jeżeli jest to konieczne do właściwego zrozumienia informacji przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, informacji udziela się także ustnie, w stosownych przypadkach w związku z indywidualną rozmową, o której mowa w art. 12.

W przypadku gdy osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową jest małoletni bez opieki, informacje przekazuje się w sposób przyjazny dziecku, z uwzględnieniem w szczególności wieku i dojrzałości tego małoletniego.

3. Agencja ds. Azylu w ścisłej współpracy z odpowiedzialnymi **organami** [...] krajowymi sporządza wspólne materiały informacyjne oraz specjalną ulotkę dla małoletnich bez opieki zawierające co najmniej informacje, o których mowa w ust. 1. Wspólne materiały informacyjne zawierają także informacje dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*], a w szczególności celu, w jakim dane osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową mogą być przetwarzane w systemie Eurodac. Wspólne materiały informacyjne przygotowuje się w taki sposób, aby państwa członkowskie mogły je uzupełniać dodatkowymi informacjami, właściwymi dla danego państwa członkowskiego.

Artykuł 12

Indywidualna rozmowa

1. Aby ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego, państwo członkowskie dokonujące takiego ustalenia, **o którym to państwie mowa w art. 28 ust. 1**, przeprowadza indywidualną rozmowę z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową **do celu zastosowania art. 29**. Rozmowa umożliwia również osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową właściwe zrozumienie informacji przekazanych jej na podstawie art. 11.
2. Od przeprowadzania indywidualnej rozmowy można odstąpić, jeżeli:
 - a) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uciekła;
 - b) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie stawiała się na indywidualną rozmowę i nie przedstawiła uzasadnionej przyczyny swojej nieobecności;
 - c) po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 11, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przedstawiła już w inny sposób informacje mające znaczenie dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie, które odstępuje od przeprowadzenia rozmowy, daje osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową możliwość przedstawienia wszystkich dodatkowych informacji mających znaczenie dla prawidłowego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego w terminie określonym w art. 29 ust. 1.
3. Indywidualną rozmowę przeprowadza się w odpowiednim czasie, a w każdym razie przed złożeniem jakiegokolwiek wniosku o przejęcie na podstawie art. 29.

4. Indywidualną rozmowę przeprowadza się w języku zrozumiałym dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub co do którego **można** zasadnie **oczekiwać** [...], że jest dla niej zrozumiała, i w którym jest ona w stanie się porozumiewać. Rozmowy z małoletnimi **bez opieki, a w stosownych przypadkach – z małoletnimi pod opieką** są przeprowadzane w sposób przyjazny dziecku przez pracowników odpowiednio przeszkolonych [...] zgodnie z prawem krajowym, **z uwzględnieniem w szczególności wieku i dojrzałości tego małoletniego**, w obecności przedstawiciela, a w stosownych przypadkach także doradcy prawnego małoletniego. W razie potrzeby państwa członkowskie korzystają z tłumacza ustnego [...]. Przeprowadzenie rozmowy i udzielenie wsparcia osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową można [...] na jej prośbę powierzyć osobie tej samej płci. **Państwa członkowskie starają się spełnić takie prośby, jeżeli jest to racjonalnie wykonalne.**
5. Indywidualną rozmowę przeprowadza się w warunkach zapewniających odpowiedni poziom poufności. Rozmowę przeprowadza osoba, która zgodnie z prawem krajowym ma odpowiednie kwalifikacje. Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, w przypadku których stwierdzono potrzebę szczególnych gwarancji proceduralnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*], zapewnia się odpowiednie wsparcie w celu stworzenia warunków niezbędnych do skutecznego przedstawienia wszystkich danych pozwalających na ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego.
6. Państwo członkowskie przeprowadzające indywidualną rozmowę sporządza jej pisemne podsumowanie zawierające co najmniej najważniejsze informacje udzielone przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową podczas rozmowy. Podsumowanie może zostać sporządzone w formie protokołu albo przy użyciu standardowego formularza. Państwo członkowskie zapewnia, aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub doradca prawny lub inny reprezentujący ją doradca miał w odpowiednim czasie dostęp do tego podsumowania.

Artykuł 13

Gwarancje dla małoletnich

1. W toku wszelkich postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu priorytetem państw członkowskich jest zabezpieczenie najlepszego interesu dziecka.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w toku wszelkich postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu małoletniego bez opieki reprezentował lub wspomagał przedstawiciel. Przedstawiciel posiada kwalifikacje, przeszkolenie i wiedzę fachową pozwalające na uwzględnienie najlepszego interesu małoletniego w toku postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Przedstawiciel taki ma dostęp do treści stosownych dokumentów w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym do specjalnych materiałów informacyjnych dla małoletnich bez opieki.

Jeżeli na przedstawiciela powołano organizację, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie jej obowiązków wobec małoletniego. Akapit pierwszy stosuje się do takiej osoby.

Przedstawicielem, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być ta sama osoba lub organizacja, o której mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*].

3. [...] W proces ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem **państwa członkowskie włączają przedstawiciela małoletniego bez opieki**. Przedstawiciel wspomaga małoletniego bez opieki w przekazywaniu informacji mających znaczenie dla oceny jego najlepszego interesu zgodnie z ust. 4, w tym wykonania prawa do bycia wysłuchanym, i wspiera go podczas kontaktów z innymi podmiotami, takimi jak organizacje poszukujące członków rodziny, jeżeli takie kontakty są w tym celu potrzebne.

4. Oceniając, co służy najlepszemu interesowi dziecka, państwa członkowskie ściśle współpracują ze sobą, a w szczególności należycie uwzględniają następujące czynniki:
- a) możliwości związane z łączeniem rodzin;
 - b) dobrostan małoletniego i jego rozwój społeczny ze szczególnym uwzględnieniem pochodzenia małoletniego;
 - c) aspekty związane z bezpieczeństwem i ochroną, w szczególności jeżeli zachodzi ryzyko, że małoletni padł ofiarą przemocy i wykorzystania w jakiegokolwiek formie, w tym handlu ludźmi;
 - d) opinii małoletniego, stosownie do jego wieku i stopnia dojrzałości;
 - e) w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki, informacje przekazane przez przedstawiciela w państwie członkowskim, w którym przebywa małoletni bez opieki.
5. Przed przekazaniem małoletniego bez opieki [...] państwo członkowskie dokonujące przekazania **powiadamia** [...] odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo członkowskie relokacji, **które potwierdza, że niezwłocznie zostaną podjęte wszystkie stosowne** [...] środki, o których mowa w art. 14 i 23 dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*] oraz w art. 22 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*]. Wszelkie decyzje o przekazaniu małoletniego bez opieki poprzedza ocena jego najlepszego interesu. Ocena ta opiera się na **właściwych** czynnikach wymienionych w ust. 4, a wnioski z oceny tych czynników zostają wyraźnie wskazane w decyzji o przekazaniu. Ocena przeprowadzana jest **niezwłocznie** [...] przez **odpowiednio przeszkolony** personel [...], aby uwzględniony został najlepszy interes małoletniego.

6. Do celów stosowania art. 15 państwo członkowskie, w którym **po raz pierwszy** zarejestrowano wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej, najszybciej jak to możliwe podejmuje stosowne działania w celu zidentyfikowania członków rodziny lub krewnych małoletniego bez opieki na terytorium państw członkowskich, dbając przy tym o zabezpieczenie najlepszego interesu dziecka.

W tym celu wspomniane państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc do organizacji międzynarodowych lub innych odpowiednich organizacji oraz może ułatwić małoletniemu dostęp do usług ustalania miejsca pobytu oferowanych przez takie organizacje.

Personel właściwych organów, o których mowa w art. 41, zajmujący się wnioskami dotyczącymi małoletnich bez opieki **otrzymuje** [...] odpowiednie przeszkolenie w zakresie szczególnych potrzeb małoletnich **istotne z punktu widzenia stosowania niniejszego rozporządzenia.**

7. Aby ułatwić podejmowanie stosownych działań zgodnie z ust. 6 w celu zidentyfikowania członków rodziny lub krewnych małoletniego bez opieki przebywających na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w tym standardowy formularz do wymiany odpowiednich informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

KRYTERIA USTALANIA ODPOWIEDZIALNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 14

Hierarchia kryteriów

1. Kryteria ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego stosuje się w kolejności, w jakiej wymieniono je w niniejszym rozdziale.
2. Państwo członkowskie odpowiedzialne zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozdziale ustala się na podstawie stanu istniejącego w chwili, w której w państwie członkowskim po raz pierwszy zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 15

Małoletni bez opieki

1. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki, stosuje się wyłącznie kryteria określone w niniejszym artykule, w kolejności, w jakiej wymieniono je w ust. 2–5.
2. Odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym legalnie przebywa członek rodziny **lub brat lub siostra** małoletniego bez opieki, chyba że wykazano, iż nie służy to najlepszemu interesowi małoletniego. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim pozostającym w związku małżeńskim, a małżonek takiej osoby nie przebywa legalnie na terytorium państw członkowskich, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym legalnie przebywa ojciec, matka lub inna osoba dorosła odpowiadająca za małoletniego – z mocy prawa lub zgodnie z praktyką tego państwa członkowskiego – lub rodzeństwo małoletniego, **chyba że zostanie wykazane, że nie służy to najlepszemu interesowi małoletniego.**

3. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada krewnego legalnie przebywającego w innym państwie członkowskim i jeżeli po indywidualnym zbadaniu sytuacji zostanie ustalone, że krewny ten może się nią zaopiekować, odnośne państwo członkowskie łączy małoletniego z jego krewnym i staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim, chyba że zostanie wykazane, iż nie służy to najlepszemu interesowi małoletniego.
4. Jeżeli członkowie rodziny, **rodzeństwo** lub krewni, o których mowa w ust. 2 i 3, przebywają w większej liczbie państw członkowskich, decyzję o ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego podejmuje się, biorąc pod uwagę najlepszy interes małoletniego bez opieki.
5. W przypadku braku członka rodziny, **rodzeństwa** lub krewnego, o których mowa w ust. 2 i 3, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym po raz pierwszy zarejestrowano wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że wykazano, iż nie służy to najlepszemu interesowi małoletniego.
6. Zgodnie z art. 68 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących:
 - a) identyfikowania członków rodziny, **rodzeństwa** lub krewnych małoletnich bez opieki;
 - b) kryteriów służących stwierdzeniu istnienia udowodnionych powiązań rodzinnych;
 - c) kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności danego krewnego do zaopiekowania się małoletnim bez opieki, także w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w większej liczbie państw członkowskich.

Wykonując uprawnienia w zakresie przyjmowania aktów delegowanych, Komisja nie wykracza poza to, co służy najlepszemu interesowi dziecka, jak przewidziano w art. 13 ust. 4.

7. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 16

Członkowie rodziny będący osobami korzystającymi z ochrony międzynarodowej

W przypadku gdy członkowi rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zezwolono na pobyt w państwie członkowskim jako osobie korzystającej z ochrony międzynarodowej, takie państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.

Artykuł 17

Członkowie rodziny będący osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma w państwie członkowskim członka rodziny, [...] którego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w **danym** [...] państwie członkowskim nie stał się jeszcze przedmiotem pierwszej decyzji co do istoty sprawy, państwo to jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.

Artykuł 18

Postępowanie dotyczące rodziny

Jeżeli [...] w tym samym państwie członkowskim wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej **złożone przez kilkoro członków rodziny lub małoletnie rodzeństwo niepozostające w związkach małżeńskich zarejestrowano** równocześnie lub w wystarczająco krótkim odstępie czasu, aby możliwe było łączne przeprowadzenie postępowań w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, oraz w przypadku gdy zastosowanie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu prowadziłyby do ich rozdzielenia, odpowiedzialne państwo członkowskie ustala się w następujący sposób:

- a) odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej wszystkich członków rodziny **lub małoletniego rodzeństwa niepozostającego w związkach małżeńskich** spoczywa na państwie członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za przejęcie największej liczby tych osób;
- b) w przeciwnym razie odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim, które zgodnie z kryteriami jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku najstarszego z nich.

Artykuł 19

Wydanie dokumentów pobytu lub wiz

1. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w posiadaniu ważnego dokumentu pobytu, państwo członkowskie, które go wydało, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.
2. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w posiadaniu ważnej wizy, państwo członkowskie, które ją wydało, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że wizę wydano w imieniu innego państwa członkowskiego na podstawie ustaleń dotyczących reprezentowania państw, jak przewidziano w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 810/2009. W takim przypadku za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne jest reprezentowane państwo członkowskie.
3. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w posiadaniu większej liczby ważnych dokumentów pobytu lub wiz wydanych przez różne państwa członkowskie, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej państwa członkowskie ponoszą w następującej kolejności:
 - a) państwo członkowskie, które wydało dokument przyznający prawo do najdłuższego okresu pobytu lub – w przypadku gdy okresy ważności mają identyczną długość – państwo członkowskie, które wydało dokument pobytu o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia ważności;
 - b) w przypadku gdy poszczególne wize są tego samego rodzaju – państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia ważności;
 - c) w przypadku gdy wize są różnego rodzaju – państwo członkowskie, które wydało wizę o najdłuższym okresie ważności lub, w przypadku gdy okresy ważności są identycznej długości, państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia ważności.

4. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada co najmniej jeden dokument pobytu, **który stracił ważność, został unieważniony lub cofnięty w okresie krótszym niż trzy lata**, lub co najmniej jedną wizę, **która straciła ważność, została unieważniona lub cofnięta** [...] w okresie krótszym niż **18 miesięcy** [...] przed rejestracją wniosku, stosuje się ust. 1, 2 i 3.
5. Fakt, że dokument pobytu lub wizę wydano na podstawie fałszywej lub przybranej tożsamości lub wskutek przedłożenia przerobionych, podrobionych lub nieważnych dokumentów, nie stanowi przeszkody dla powierzenia odpowiedzialności państwu członkowskiemu, które taki dokument lub taką wizę wydało. Państwo członkowskie, które wydało dokument pobytu lub wizę, nie jest jednak odpowiedzialne, jeżeli jest w stanie wykazać, że oszustwa dokonano po wydaniu dokumentu lub wizy.

Artykuł 20

[...]

Artykuł 21

Wjazd

1. Jeżeli na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach, o których mowa w art. 30 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, włącznie z danymi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*], ustalone zostanie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nielegalnie przekroczyła granicę lądową, morską lub powietrzną państwa członkowskiego, przybywając z państwa trzeciego, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne jest pierwsze państwo członkowskie, do którego w ten sposób wjechała. Odpowiedzialność ta wygasa, jeżeli wniosek zarejestrowano po upływie ponad **2 lat**[...] od dnia, w którym nastąpiło takie przekroczenie granicy.

2. **Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach, o których mowa w art. 30 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, włącznie z danymi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac], ustalone zostanie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową została sprowadzona na ląd na terytorium danego państwa członkowskiego w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne jest to państwo członkowskie. Odpowiedzialność ta wygasa, jeżeli wniosek zarejestrowano po upływie ponad 12 miesięcy od dnia, w którym nastąpiło takie sprowadzenie na ląd. [...]**
3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 30 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, włącznie z danymi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac], można ustalić, że osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową relokowano na podstawie art. 57 niniejszego rozporządzenia do innego państwa członkowskiego po przekroczeniu przez nią granicy. W takim przypadku wspomniane inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 22

Wjazd bezwizowy

1. Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego przez państwo członkowskie, w którym jest zwolniony z obowiązku posiadania wizy, takie państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. [...]
2. **Zasady określonej w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca został zarejestrowany w innym państwie członkowskim, w którym osoba ta jest także zwolniona z obowiązku posiadania wizy w celu wjazdu na terytorium tego państwa. W takim przypadku wspomniane inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.**

Artykuł 23

Wniosek złożony w strefie tranzytu międzynarodowego portu lotniczego

Jeżeli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożył obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec w strefie tranzytu międzynarodowego portu lotniczego państwa członkowskiego, za rozpatrzenie wniosku odpowiada odnośne państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ III

OSOBY ZALEŻNE ORAZ KLAUZULE DYSKRECJONALNE

Artykuł 24

Osoby zależne

1. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest z powodu ciąży lub opieki nad niemowlęciem, poważnej choroby, poważnego upośledzenia, poważnego stresu **psychicznego** lub podeszłego wieku zależna od swojego dziecka, **brata lub siostry** lub jednego z rodziców legalnie zamieszkującego w jednym z państw członkowskich lub gdy dziecko, **brat lub siostra** lub jedno z rodziców osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową legalnie zamieszkujące w jednym z państw członkowskich jest od niej zależne, państwa członkowskie co do zasady nie rozłączają osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z takim dzieckiem, **bratem lub siostrą** lub rodzicem bądź łączą ich ze sobą, pod warunkiem że więzy rodzinne istniały, zanim osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państw członkowskich, że dziecko, **brat lub siostra** lub rodzic osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową jest w stanie zaopiekować się taką osobą zależną oraz że osoby zainteresowane wyrażą taką wolę na piśmie.

Jeżeli istnieją przesłanki przemawiające za tym, że dziecko, **brat lub siostra** lub jedno z rodziców przebywa legalnie na terytorium państwa członkowskiego, w którym znajduje się osoba zależna, wspomniane państwo członkowskie przed złożeniem wniosku o przejęcie na podstawie art. 29 weryfikuje, czy dziecko, **brat lub siostra** lub rodzic może zaopiekować się osobą zależną.

2. W przypadku gdy dziecko, **brat lub siostra** lub jedno z rodziców, o których mowa w ust. 1, przebywa legalnie w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym legalnie przebywa dziecko, **brat lub siostra** lub rodzic, chyba że stan zdrowia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie pozwoli jej przez dłuższy czas na podróż do tego państwa członkowskiego. W takim przypadku odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym znajduje się osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową. Takie państwo członkowskie nie ma obowiązku sprowadzenia dziecka, **brata lub siostry** lub rodzica osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na swoje terytorium.

3. Zgodnie z art. 68 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących:
 - a) elementów, które należy uwzględniać przy ocenie stosunku zależności;
 - b) kryteriów służących stwierdzeniu istnienia udowodnionych powiązań rodzinnych;
 - c) kryteriów oceny zdolności danej osoby do opieki nad osobą zależną;
 - d) elementów, które należy uwzględniać przy ocenie długotrwałej niezdolności do podróży.
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 25

Klauzule dyskrecjonalne

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 1 każde państwo członkowskie może zdecydować o rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zarejestrowanego w tym państwie przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, nawet jeżeli nie jest odpowiedzialne za takie rozpatrzenie zgodnie z kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Państwo członkowskie, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i które prowadzi postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, lub odpowiedzialne państwo członkowskie może w dowolnym momencie, zanim zostanie podjęta pierwsza decyzja co do istoty sprawy, zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, aby połączyć osoby należące do jednej rodziny ze względów humanitarnych opartych w szczególności na względach rodzinnych, **społecznych** lub kulturowych, nawet jeżeli to inne państwo członkowskie nie jest odpowiedzialne zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 15–18 oraz 24. Osoby zainteresowane muszą wyrazić zgodę na piśmie.

Do wniosku o przejęcie dołącza się wszystkie materiały będące w posiadaniu wnioskującego państwa członkowskiego niezbędne do umożliwienia oceny sytuacji państwu członkowskiemu, do którego skierowano wniosek.

Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przeprowadza wszelkie niezbędne czynności sprawdzające w celu zbadania wskazanych przyczyn humanitarnych i odpowiada wnioskującemu państwu członkowskiemu w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku z wykorzystaniem sieci łączności elektronicznej ustanowionej na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. W odpowiedzi informującej o oddaleniu wniosku podaje się przesłanki, na których oparto oddalenie.

ROZDZIAŁ IV

OBOWIĄZKI ODPOWIEDZIALNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 26

Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego

1. Na podstawie niniejszego rozporządzenia odpowiedzialne państwo członkowskie jest zobowiązane do:
 - a) przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 29, 30 i 35, osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, której wniosek zarejestrowano w innym państwie członkowskim;
 - b) wtórnego przejęcia na warunkach określonych w art. 31 i 35 niniejszego rozporządzenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, **w tym w sytuacjach, o których mowa w art. 28 ust. 4 i 5**, lub obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie zostało wskazane jako odpowiedzialne państwo członkowskie na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*];
 - c) [...]
 - d) wtórnego przejęcia na warunkach określonych w art. 31 i 35 niniejszego rozporządzenia osoby przesiedlonej lub przyjętej, która złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub która w sposób nieuregulowany przebywa w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, które zgodziło się ją przyjąć zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie ustanawiające unijne ramy przesiedleń*] lub które udzieliło jej ochrony międzynarodowej lub statusu humanitarnego na podstawie krajowego systemu przesiedleń.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia status małoletniego towarzyszącego osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...] i odpowiadającego definicji członka rodziny rozpatruje się nieodłącznie od statusu tego członka rodziny, a małoletniego przejmuje lub wtórnie przejmuje państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez tego członka rodziny, **bez konieczności uzyskania pisemnej zgody zainteresowanych osób**, nawet jeżeli małoletni sam nie jest osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową, chyba że wykazano, iż nie służy to najlepszemu interesowi dziecka. Tę samą zasadę stosuje się do dzieci urodzonych po przyjeździe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na terytorium państw członkowskich bez konieczności wszczynania nowego postępowania w celu ich przejęcia.

Niezależnie od wymogu uzyskania pisemnej zgody, przewidzianego w art. 16, jeżeli nowe postępowanie w celu przejęcia dziecka wszczęto wobec państwa członkowskiego, które wskazano jako odpowiedzialne państwo członkowskie zgodnie z art. 16, nie jest wymagana pisemna zgoda zainteresowanych osób, chyba że wykazano, że nie służy to najlepszemu interesowi małoletniego.

3. W sytuacjach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), [...] **stosuje się** rozporządzenie (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*].

Artykuł 27

Wygaśnięcie odpowiedzialności

1. Jeżeli państwo członkowskie wyda osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dokument pobytu, zdecyduje się zastosować art. 25 lub nie przekaże tej osoby odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu w terminie określonym w art. 35, wspomniane państwo członkowskie staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim i przejmuje obowiązki przewidziane w art. 26. W stosownych przypadkach powiadamia ono uprzednio odpowiedzialne państwo członkowskie, państwo członkowskie prowadzące postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek o przejęcie lub powiadomienie o wtórnym przejęciu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, korzystając z sieci łączności elektronicznej ustanowionej na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.

[...]

Państwo członkowskie, które stanie się odpowiedzialnym państwem członkowskim na mocy akapitu pierwszego niniejszego artykułu, oświadcza, że stało się odpowiedzialnym państwem członkowskim na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*].

- 1aa. Po rozpatrzeniu wniosku w ramach procedury granicznej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*] obowiązki ustanowione w art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia wygasają 15 miesięcy po tym, jak decyzja o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego, nieuzasadnionego lub oczywiście nieuzasadnionego w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej, decyzja o odrzuceniu wniosku jako wycofanego w sposób dorozumiany lub akt uznający wniosek za wycofany w sposób dorozumiany lub decyzja lub akt uznające wniosek za wycofany w sposób wyraźny staną się prawomocne.**

Wniosek zarejestrowany po okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznaje się za nowy wniosek do celów niniejszego rozporządzenia, stanowiący podstawę do wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

Niezależnie od akapitu pierwszego, jeżeli dana osoba wystąpi z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim w okresie 15 miesięcy, o którym mowa w tym akapicie, a w momencie zakończenia tego 15-miesięcznego okresu procedura wtórnego przejścia jest jeszcze w toku, odpowiedzialność wygasa dopiero w momencie zakończenia tej procedury wtórnego przyjęcia lub w momencie upływu terminów, w jakich państwo członkowskie dokonujące przekazania powinno zgodnie z art. 35 dokonać przekazania.

- 1a. Obowiązki określone w art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia wygasają, w przypadku gdy odpowiedzialne państwo członkowskie może ustalić, na podstawie danych zarejestrowanych i przechowywanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2226⁴⁰ lub innych dowodów, że dana osoba opuściła terytorium państw członkowskich na co najmniej dziewięć miesięcy, chyba że dana osoba posiada ważny dokument pobytu wydany przez odpowiedzialne państwo członkowskie.

Wniosek zarejestrowany po okresie nieobecności, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznawany jest za nowy wniosek do celu niniejszego rozporządzenia, stanowiący podstawę do wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011, Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20.

2. Określony w art. 26 ust. 1 lit. b) obowiązek polegający na wtórnym przejęciu obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca wygasa, jeżeli na podstawie aktualizacji zbioru danych, o którym mowa w art. 11 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*], można wykazać, że osoba ta opuściła terytorium państw członkowskich przymusowo albo dobrowolnie zgodnie z decyzją nakazującą powrót lub nakazem wydalenia wydanymi w następstwie wycofania lub odrzucenia wniosku.

Wniosek zarejestrowany po faktycznym wydaleniu **lub dobrowolnym powrocie** uznaje się za nowy wniosek do celów niniejszego rozporządzenia, stanowiący podstawę do wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ V
POSTĘPOWANIA

SEKCJA I

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

Artykuł 28

Wszczęcie postępowania

1. Państwo członkowskie, w którym po raz pierwszy zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*], lub w stosownych przypadkach państwo członkowskie relokacji niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.
2. Państwo członkowskie, w którym po raz pierwszy zarejestrowano wniosek, lub w stosownych przypadkach państwo członkowskie relokacji kontynuuje postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **ucieknie** [...].
3. Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*] państwo członkowskie, które prowadziło postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub które stało się odpowiedzialnym państwem członkowskim na mocy art. 8 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie wskazuje w Eurodac:
 - a) swoją odpowiedzialność wynikającą z art. 8 ust. 2;
 - aa) swoją odpowiedzialność wynikającą z art. 8 ust. 3;**
 - b) swoją odpowiedzialność wynikającą z art. 8 ust. 4;

- c) swoją odpowiedzialność wynikającą z niedotrzymania przez nie terminów określonych w art. 29;
- d) odpowiedzialność państwa członkowskiego, które przyjęło wniosek o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 30.

Do czasu wprowadzenia tych informacji stosuje się postępowanie przewidziane w ust. 4.

- 4. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która przebywa w innym państwie członkowskim bez dokumentu pobytu lub która tam składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w trakcie postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zostaje wtórnie przejęta – na warunkach ustanowionych w art. 31 i 35 – przez państwo członkowskie **dokonujące ustalenia** [...].

Obowiązek ten wygasa, w przypadku gdy państwo członkowskie ustalające odpowiedzialne państwo członkowskie, jest w stanie dowieść, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uzyskała dokument pobytu od innego państwa członkowskiego.

- 5. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która przebywa w państwie członkowskim bez dokumentu pobytu lub która tam składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej po tym, jak inne państwo członkowskie potwierdziło relokację tej osoby zgodnie z art. 57 ust. 7, i przed przekazaniem tej osoby do tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 57 ust. 9, zostaje wtórnie przejęta – na warunkach ustanowionych w art. 31 i 35 – przez państwo członkowskie relokacji. **Obowiązek ten wygasa, w przypadku gdy państwo członkowskie relokacji jest w stanie dowieść, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uzyskała dokument pobytu od innego państwa członkowskiego.**

SEKCJA II

POSTĘPOWANIE W SPRAWIE WNIOSKÓW O PRZEJĘCIE

Artykuł 29

Złożenie wniosku o przejęcie

1. Jeżeli państwo członkowskie, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, uzna, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, niezwłocznie i **najpóźniej** [...] dwa miesiące od daty rejestracji wniosku zwraca się do tego innego państwa członkowskiego o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku uzyskania trafienia w systemie Eurodac odnoszącego się do danych zarejestrowanych zgodnie z art. 13 i 14a rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*] lub trafienia w systemie VIS odnoszącego się do danych zarejestrowanych zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 wniosek o przejęcie przesyła się w terminie jednego miesiąca od uzyskania tego trafienia.

Jeżeli wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie złożono w terminach określonych w akapitach pierwszym i drugim, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej spoczywa na państwie członkowskim, w którym taki wniosek zarejestrowano.

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki, ustalające państwo członkowskie może, **w dowolnym momencie, zanim zostanie podjęta pierwsza decyzja co do istoty sprawy**, kontynuować postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego i zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową pomimo upływu terminów określonych w akapitach pierwszym i drugim, jeżeli uzna, że służy to najlepszemu interesowi małoletniego.

2. Wnioskujące państwo członkowskie może wnieść o pilne udzielenie odpowiedzi w przypadku, gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został zarejestrowany po wydaniu decyzji o odmowie wjazdu lub decyzji nakazującej powrót.

We wniosku podaje się powody uzasadniające potrzebę pilnej odpowiedzi oraz okres, w którym należy jej udzielić. Okres ten musi wynosić co najmniej jeden tydzień.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wniosek o przejęcie przez inne państwo członkowskie **zawiera pełne i szczegółowe uzasadnienie oparte na wszystkich okolicznościach sprawy dotyczące odpowiednich kryteriów hierarchii określonych w rozdziale II**. Składa się go z wykorzystaniem standardowego formularza i uwzględnia się w nim dowody lub poszlaki opisane w dwóch wykazach, o których mowa w art. 30 ust. 4, lub odpowiednie elementy oświadczenia złożonego przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania wniosków o przejęcie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 30

Odpowiedź na wniosek o przejęcie

1. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przeprowadza niezbędne czynności sprawdzające i podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w terminie jednego miesiąca od otrzymania tego wniosku.
2. Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku uzyskania trafienia w systemie Eurodac odnoszącego się do danych zarejestrowanych na podstawie art. 13 i 14a rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*] lub trafienia w systemie VIS odnoszącego się do danych zarejestrowanych na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, wydaje decyzję w sprawie tego wniosku w terminie dwóch tygodni od jego otrzymania.
3. W postępowaniu w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego wykorzystuje się materiały dowodowe oraz poszlaki.
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia i okresowo zmienia dwa wykazy, wskazując odpowiednie środki dowodowe i poszlaki zgodnie z kryteriami określonymi w lit. a) i b) niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.
 - a) Dowód:
 - (i) oznacza dowody formalne, które wykazują odpowiedzialność na podstawie niniejszego rozporządzenia, o ile nie obalono ich dowodem przeciwnym;
 - (ii) państwa członkowskie dostarczają komitetowi przewidzianemu w art. 67 wzory poszczególnych rodzajów dokumentów administracyjnych zgodnie z typologią ustaloną w wykazie dowodów formalnych;

b) poszlaki:

- (i) oznaczają przesłanki, które, chociaż możliwe do obalenia, w niektórych przypadkach mogą okazać się wystarczające zgodnie z przypisywaną im wartością dowodową;
- (ii) ich wartość dowodową w odniesieniu do odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ustala się odrębnie w każdym przypadku.

5. Wymagania dowodowe nie wykraczają poza to, co jest niezbędne do właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.
6. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, uznaje swoją odpowiedzialność, jeżeli poszlaki są spójne, nadające się do zweryfikowania i wystarczająco szczegółowe, aby ustalić odpowiedzialność.
7. Jeżeli wnioskujące państwo członkowskie zwróciło się o pilne udzielenie odpowiedzi na podstawie art. 29 ust. 2, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, udziela odpowiedzi we wskazanym terminie, lub jeśli jest to niemożliwe, w terminie dwóch tygodni od otrzymania wniosku.
8. Jeżeli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie wyraziło sprzeciwu wobec tego wniosku w terminie jednego miesiąca, określonym w ust. 1, [...] lub, w stosownych przypadkach, w terminie dwóch tygodni, określonym w ust. 2 i 7, **w drodze odpowiedzi zawierającej uzasadnienie oparte na wszystkich okolicznościach sprawy dotyczące odpowiednich kryteriów określonych w rozdziale II**, jest to równoznaczne z przyjęciem wniosku i pociąga za sobą obowiązek przejęcia danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia. **Komisja w drodze aktów wykonawczych określa standardowy formularz do przekazywania uzasadnienia odpowiedzi wymaganego na podstawie niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.**

SEKCJA III

POSTĘPOWANIA W SPRAWIE POWIADOMIEŃ O WTÓRNYM PRZEJĘCIU

Artykuł 31

Złożenie powiadomienia o wtórnym przejęciu

1. W sytuacji, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), państwo członkowskie, w którym przebywa dana osoba, składa powiadomienie o wtórnym przejęciu [...] w terminie dwóch tygodni od uzyskania trafienia w systemie Eurodac. **Niezłożenie powiadomienia o wtórnym przejęciu w terminie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku odpowiedzialnego państwa członkowskiego dotyczącego wtórnego przejęcia danej osoby.**
2. Powiadomienie o wtórnym przejęciu składa się z wykorzystaniem standardowego formularza i uwzględnia się w nim dowody lub poszlaki opisane w dwóch wykazach, o których mowa w art. 30 ust. 4, lub odpowiednie fragmenty oświadczeń złożonych przez zainteresowaną osobę.
3. Powiadomione państwo członkowskie potwierdza otrzymanie powiadomienia państwu członkowskiemu, które je złożyło, w terminie **dwóch tygodni** [...], chyba że powiadomione państwo członkowskie jest w stanie wykazać w tym terminie, że jego odpowiedzialność wygasła na podstawie art. 27 **lub że powiadomienie o wtórnym przejęciu jest oparte na niepoprawnych informacjach odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].**
4. Brak działania w terminie **dwóch** tygodni [...], określonym w ust. 3, jest równoznaczny z potwierdzeniem otrzymania powiadomienia.
5. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania powiadomień o wtórnym przejęciu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

SEKCJA IV

GWARANCJE PROCEDURALNE

Artykuł 32

Powiadomienie o decyzji o przekazaniu

1. Ustalające państwo członkowskie, którego wniosek o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. a), został przyjęty lub które złożyło powiadomienie o wtórnym przejęciu osób, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] i d), podejmuje decyzję o przekazaniu najpóźniej w terminie **dwóch tygodni** [...] od przyjęcia wniosku lub **potwierdzenia** [...].
2. Jeżeli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek **lub które zostało powiadomione**, zgadza się na przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub **potwierdza**, że wtórnie przejmie osobę, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), [...] państwo członkowskie **dokonujące przekazania** niezwłocznie powiadamia daną osobę na piśmie o decyzji o przekazaniu jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, o fakcie, że nie będzie rozpatrywać jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.
3. Jeżeli zainteresowaną osobę reprezentuje doradca prawny lub inny doradca, państwa członkowskie mogą zdecydować o powiadomieniu o tej decyzji doradcy prawnego lub innego doradcy, zamiast zainteresowanej osoby, a w stosownych przypadkach informują o decyzji zainteresowaną osobę.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat dostępnych środków prawnych, w tym na temat prawa do wnioskowania o zawieszenie przekazania, oraz informacje o terminach wniesienia takich środków prawnych i o terminie przeprowadzenia przekazania, a także, w razie potrzeby, informacje na temat miejsca i terminu, w których zainteresowana osoba ma obowiązek się stawić, jeżeli podróżuje do odpowiedzialnego państwa członkowskiego we własnym zakresie.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wraz z decyzją, o której mowa w ust. 1, zainteresowanej osobie zostały przekazane informacje na temat osób lub podmiotów, które mogą udzielić jej pomocy prawnej, jeżeli takich informacji nie przekazano wcześniej.

5. Jeżeli zainteresowana osoba nie korzysta z pomocy doradcy prawnego lub innego doradcy lub nie jest przez nich reprezentowana, państwa członkowskie informują ją o głównych elementach decyzji, wśród których zawsze znajdują się informacje na temat dostępnych środków prawnych oraz terminów wniesienia takich środków, w języku, który ta osoba rozumie, lub, jak można racjonalnie zakładać, może rozumieć.

Artykuł 33

Środki prawne

1. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub inna osoba, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] i d), ma prawo do wniesienia do sądu lub trybunału skutecznego środka prawnego w formie odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie, z powodów faktycznych lub prawnych, decyzji o przekazaniu.

Zakres środka prawnego ogranicza się do oceny:

- a) czy przekazanie skutkowałoby wystąpieniem rzeczywistego ryzyka nieludzkiego lub poniżającego traktowania zainteresowanej osoby w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii;
- b) czy doszło do naruszenia art. 15–18 i art. 24 w przypadku przejęcia osób na podstawie art. 26 ust. 1 lit. a).

2. Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej osobie termin **co najmniej jednego tygodnia, ale nie dłuższy niż trzy [...] tygodnie** od powiadomienia o decyzji o przekazaniu na skorzystanie z prawa do wniesienia skutecznego środka prawnego przewidzianego w ust. 1.
3. Zainteresowana osoba ma prawo do złożenia do sądu lub trybunału w rozsądnym terminie, którego bieg rozpoczyna się z chwilą powiadomienia o decyzji o przekazaniu, **który jednak w żadnym razie nie jest dłuższy niż termin przewidziany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2**, wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu do czasu rozpatrzenia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie. **Państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że wniosek o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu musi być złożony razem ze skargą zgodnie z ust. 1.** Państwa członkowskie zapewniają dostępność skutecznego środka prawnego, zawieszając przekazanie do czasu wydania orzeczenia w sprawie pierwszego wniosku o zawieszenie. Wszelkie orzeczenia w sprawie zawieszenia wykonania decyzji o przekazaniu wydaje się w terminie jednego miesiąca od daty złożenia odnośnego wniosku do sądu lub trybunału.

W przypadku gdy zainteresowana osoba nie skorzystała z przysługującego jej prawa do wniesienia o zawieszenie przekazania, odwołanie od decyzji o przekazaniu lub wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy nie skutkują zawieszeniem wykonania decyzji o przekazaniu.

Orzeczenie o niezawieszaniu wykonania decyzji o przekazaniu zawiera uzasadnienie.

W przypadku zawieszenia przekazania sąd lub trybunał dokłada wszelkich starań, aby wydać orzeczenie co do istoty odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie w terminie jednego miesiąca od wydania orzeczenia zawieszającego przekazanie.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowana osoba miała dostęp do pomocy prawnej oraz, w razie potrzeby, do pomocy językowej.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowana osoba uzyskała, na wniosek, bezpłatną pomoc prawną, jeżeli nie jest w stanie ponieść kosztów takiej pomocy.

W odniesieniu do opłat i innych kosztów państwa członkowskie mogą postanowić, że osoby, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, nie będą traktowane w sposób bardziej uprzywilejowany, niż zwykle traktowani są ich obywatele w sprawach dotyczących pomocy prawnej.

Państwa członkowskie mogą postanowić – nie ograniczając jednak arbitralnie dostępu do pomocy prawnej – że bezpłatnej pomocy prawnej ani zastępstwa prawnego nie przyznaje się, jeżeli właściwy organ lub sąd, lub trybunał uznają odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie za niemające realnych szans powodzenia.

Jeżeli decyzję o nieprzyznaniu bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego na podstawie akapitu drugiego podejmuje organ niebędący sądem ani trybunałem, państwa członkowskie zapewniają prawo do skutecznego środka prawnego umożliwiającego zaskarżenie tej decyzji przed sądem lub trybunałem. W przypadku odwołania od takiej decyzji środek prawny stanowi integralną część środka prawnego, o którym mowa w ust. 1.

Przy spełnianiu wymogów przewidzianych w niniejszym ustępie państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc prawna ani zastępstwo prawne nie były arbitralnie ograniczane i aby nie utrudniano skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości przez zainteresowaną osobę.

Pomoc prawna obejmuje co najmniej przygotowanie dokumentów wymaganych w toku postępowania oraz zastępstwo prawne przed sądem lub trybunałem, a jej świadczenie może być ograniczone do doradców prawnych lub innych doradców specjalnie wyznaczonych w prawie krajowym do świadczenia pomocy prawnej i zastępstwa prawnego.

Procedurę uzyskania dostępu do pomocy prawnej ustanawia się w prawie krajowym.

SEKCJA V

ZATRZYMANIE W CELU PRZEKAZANIA

Artykuł 34

Zatrzymanie

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec żadnej osoby zatrzymania tylko z tego powodu, że podlega ona procedurze ustanowionej w niniejszym rozporządzeniu.
2. Jeżeli istnieje ryzyko ucieczki danej osoby **lub jeżeli wymaga tego ochrona bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego**, państwa członkowskie mogą zatrzymać daną osobę w celu zabezpieczenia procedur przekazania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie indywidualnej oceny **sytuacji tej osoby** i wyłącznie wówczas, gdy takie zatrzymanie jest proporcjonalne oraz gdy [...] nie można skutecznie zastosować innych, łagodniejszych środków przymusu.
3. Zatrzymanie powinno trwać jak najkrócej i nie dłużej, niż jest to rzeczywiście niezbędne do przeprowadzenia niezbędnych procedur administracyjnych z zachowaniem należytej staranności do momentu przeprowadzenia przekazania na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub inną osobę, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), zatrzymano na podstawie niniejszego artykułu, termin złożenia wniosku o przejęcie lub powiadomienia o wtórnym przejęciu nie przekracza dwóch tygodni od rejestracji wniosku **lub dwóch tygodni od uzyskania trafienia w systemie Eurodac, jeżeli w powiadamiającym państwie członkowskim nie zarejestrowano żadnego nowego wniosku**. Jeżeli osobę zatrzymano na późniejszym etapie niż rejestracja wniosku, termin złożenia wniosku o przejęcie lub powiadomienia o wtórnym przejęciu nie przekracza jednego tygodnia od dnia zatrzymania tej osoby. Państwo członkowskie **dokonujące ustalenia** [...] zwraca się o udzielenie pilnej odpowiedzi na wniosek o przejęcie. Odpowiedzi takiej udziela się w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku o przejęcie. Brak odpowiedzi w terminie jednego tygodnia jest równoznaczny z przyjęciem wniosku o przejęcie i pociąga za sobą obowiązek przejęcia danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.

Jeżeli osoba została zatrzymana na podstawie niniejszego artykułu, jej przekazanie z **dokonującego przekazania** [...] państwa członkowskiego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego następuje tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, przy czym najpóźniej w terminie **pięciu** [...] tygodni od:

- a) dnia, w którym przyjęto wniosek lub potwierdzono powiadomienie o wtórnym przejęciu, lub
- b) dnia, w którym ustało zawieszenie przekazania na skutek złożonego odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie zgodnie z art. 33 ust. 3.

Jeżeli [...] państwo członkowskie **dokonujące przekazania** nie dotrzyma terminu złożenia wniosku o przejęcie lub powiadomienia o wtórnym przejęciu lub jeżeli decyzja o przekazaniu nie zostanie wydana w terminie określonym w art. 32 ust. 1 lub jeżeli przekazanie nie nastąpi w terminie **pięciu** [...] tygodni, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, dana osoba nie podlega dalszemu zatrzymaniu. Art. 29, 31 i 35 nadal stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli osoba zostaje zatrzymana na podstawie niniejszego artykułu, orzeczenie o nakazie zatrzymania wydają w formie pisemnej organy **administracyjne lub** sądowe. Nakaz zatrzymania musi zawierać powody faktyczne i prawne stanowiące jego podstawę. **W przypadku wydania nakazu zatrzymania przez organ administracyjny państwa członkowskie zapewniają – z urzędu lub na żądanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub w obu tych przypadkach – szybką sądową kontrolę legalności zatrzymania.**
5. W odniesieniu do warunków zatrzymania i gwarancji mających zastosowanie do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową zatrzymanych w celu zabezpieczenia procedur przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego zastosowanie mają art. 9, 10 i 11 dyrektywy XXX/XXX/UE [*dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania*].

SEKCJA VI

PRZEKAZANIE

Artykuł 35

Szczegółowe zasady i terminy

1. Przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub innej osoby, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] i d), z **dokonującego przekazania** [...] państwa członkowskiego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego przeprowadza się zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego **dokonującego przekazania** [...], po konsultacjach między zainteresowanymi państwami członkowskimi, tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, a najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia wniosku o przejęcie lub potwierdzenia powiadomienia o wtórnym przejęciu przez inne państwo członkowskie lub od prawomocnej decyzji w sprawie odwołania lub ponownego rozpoznania decyzji o przekazaniu, w przypadku gdy mają one skutek zawieszający zgodnie z art. 33 ust. 3. [...]

Jeżeli przekazania dokonuje się w celu relokacji, odbywa się ono w terminie określonym w art. 57 ust. 9.

Jeżeli przekazanie do odpowiedzialnego państwa członkowskiego odbywa się w drodze wyjazdu pod nadzorem lub wyjazdu pod eskortą, państwa członkowskie zapewniają, aby było ono przeprowadzone w sposób humanitarny i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i godności ludzkiej.

W razie potrzeby [...] państwo członkowskie **dokonujące przekazania** wydaje **danej osobie** [...] przepustkę. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wzór przepustki. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Odpowiedzialne państwo członkowskie powiadamia [...] państwo członkowskie **dokonujące przekazania**, w zależności od przypadku, o bezpiecznym przybyciu danej osoby lub o tym, że osoba ta nie zjawiała się w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli nie dokonano przekazania w terminie określonym w ust. 1 akapit pierwszy, odpowiedzialne państwo członkowskie zostaje zwolnione z obowiązku przejęcia lub wtórnego przejęcia zainteresowanej osoby, a odpowiedzialność zostaje przeniesiona na [...] państwo członkowskie **dokonujące przekazania. Termin ten może być przedłużony maksymalnie o jeden rok, jeżeli przekazania nie można było przeprowadzić w związku z uwięzieniem danej osoby, lub maksymalnie o trzy lata, jeżeli dana osoba lub członek rodziny, który miał zostać przekazany wraz z daną osobą, uciekli, stawiają fizyczny opór przed przekazaniem, celowo czynią się niezdolnymi do bycia przekazanym lub nie spełniają wymogów medycznych umożliwiających przekazanie.**

Jeżeli dana osoba stanie się ponownie dostępna dla organów, a z okresu, o którym mowa w ust. 1, pozostały mniej niż trzy miesiące, państwo członkowskie dokonujące przekazania dysponuje okresem trzech miesięcy na dokonanie przekazania. [...]

3. Jeżeli osoba została przekazana wskutek błędu lub decyzja o przekazaniu została uchylona w następstwie odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania, państwo członkowskie, które przeprowadziło przekazanie, bezzwłocznie przyjmuje tę osobę z powrotem.
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi, w szczególności w przypadkach przekazania przełożonych lub opóźnionych, przekazania w wyniku automatycznego przyjęcia, przekazania dotyczących małoletnich lub osób zależnych oraz przekazania pod nadzorem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 36
Koszty przekazania

1. Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 2021/1147 [...] dokonywana jest wpłata wkładu na rzecz państwa członkowskiego dokonującego przekazania za przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub innej osoby, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), zgodnie z art. 35.
2. W przypadku gdy dana osoba ma zostać przekazana z powrotem do państwa członkowskiego, w następstwie przekazania przeprowadzonego wskutek błędu lub uchylenia decyzji o przekazaniu wskutek odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania, państwo członkowskie, które pierwotnie dokonało przekazania, ponosi koszty przekazania danej osoby z powrotem na swoje terytorium.
3. Od osób, które mają zostać przekazane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie wymaga się poniesienia kosztów takiego przekazania.

Artykuł 37
Wymiana właściwych informacji przed przeprowadzeniem przekazania

1. Państwo członkowskie przeprowadzające przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub innej osoby, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu takie dane osobowe dotyczące osoby, która ma zostać przekazana, które są odpowiednie, właściwe i ograniczają się do tego, co niezbędne, aby zagwarantować właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym w odpowiedzialnym państwie członkowskim – możliwość zapewnienia tej osobie odpowiedniej pomocy, w tym zapewnienia najpilniejszej opieki zdrowotnej wymaganej w celu ochrony jej żywotnych interesów, oraz zapewnienia dalszej ochrony i poszanowania praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem i innymi mającymi zastosowanie instrumentami prawnymi dotyczącymi azylu. Dane te są dostarczane odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu w racjonalnym terminie przed przeprowadzeniem przekazania w celu zapewnienia, by jego właściwe organy – zgodnie z prawem krajowym – dysponowały czasem wystarczającym na zastosowanie koniecznych środków.

2. Państwo członkowskie dokonujące przekazania dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu informacje, które są niezbędne do zabezpieczenia praw i doraźnych szczególnych potrzeb przekazywanej osoby, a w szczególności:
 - a) informacje o wszelkich niezwłocznych środkach, które odpowiedzialne państwo członkowskie musi zastosować w celu właściwego zadbania o szczególne potrzeby osoby przekazywanej, w tym o wszelkiej niezbędnej doraźnej opiece zdrowotnej;
 - b) w stosownych przypadkach, dane kontaktowe członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny w przyjmującym państwie członkowskim;
 - c) w przypadku małoletnich informacje na temat ich wykształcenia;
 - d) **w stosownych przypadkach** – ocenę wieku osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;
 - e) **w stosownych przypadkach** – **formularz wywiadu zgodnie** z art. 13 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej*], **w tym wszelkie dowody, o których wspomniano w formularzu.**
3. Wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między organami zgłoszonymi Komisji zgodnie z art. 41 niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. Przekazane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i nie są dalej przetwarzane.
4. W celu ułatwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, Komisja w drodze aktów wykonawczych określa standardowy formularz do przekazywania danych na podstawie niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.
5. Do wymiany informacji na podstawie niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. 40 ust. 8 i 9.

Artykuł 38

Wymiana informacji związanych z bezpieczeństwem przed dokonaniem przekazania

Do celu stosowania art. 31, jeżeli państwo członkowskie dokonujące przekazania posiada informacje wskazujące, że istnieją uzasadnione podstawy, aby uznać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub inna osoba, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) [...] lub d), stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich, właściwe organy tego państwa członkowskiego powiadamiają o istnieniu [...] takich informacji odpowiedzialne państwo członkowskie. Organy ścigania lub inne właściwe organy państw członkowskich przekazują sobie te informacje odpowiednimi kanałami wymiany takich informacji.

Artykuł 39

Wymiana danych dotyczących zdrowia przed przekazaniem

1. Państwo członkowskie dokonujące przekazania przesyła odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu – wyłącznie do celów zapewnienia opieki medycznej lub leczenia, w szczególności w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, osób starszych, ciężarnych kobiet, małoletnich i osób, które padły ofiarą tortur, gwałtu lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej – informacje – o ile dysponuje nimi zgodnie z prawem krajowym właściwy organ – na temat szczególnych potrzeb osoby, która ma zostać przekazana, mogące w określonych przypadkach obejmować informacje na temat stanu zdrowia fizycznego i psychicznego tej osoby. Informacje te są przekazywane na wspólnym świadectwie zdrowia, do którego załącza się niezbędne dokumenty. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia, by te szczególne potrzeby zostały odpowiednio uwzględnione, w szczególności dzięki zapewnieniu wszelkiej podstawowej opieki medycznej, jaka może okazać się potrzebna.

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wspólne świadectwo zdrowia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

2. Państwo członkowskie dokonujące przekazania przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu informacje, o których mowa w ust. 1, dopiero po uzyskaniu wyraźnej zgody osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub jej przedstawiciela, lub gdy takie przekazanie jest niezbędne, aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego, lub w przypadku gdy dana osoba jest fizycznie lub prawnie niezdolna do wyrażenia zgody, a przekazanie informacji jest niezbędne do ochrony podstawowych interesów danej osoby lub innej osoby. Brak zgody, w tym odmowa wyrażenia zgody, nie stanowi przeszkody dla przekazania danej osoby.
3. Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane jest wyłącznie przez pracowników służby zdrowia zobowiązanych do zachowania tajemnicy lekarskiej na mocy przepisów krajowych lub reguł ustanowionych przez właściwe organy krajowe lub przez inną osobę, na której spoczywa równorzędny obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.
4. Wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między pracownikami służby zdrowia lub innymi osobami, o których mowa w ust. 3. Przekazane informacje wykorzystywane są wyłącznie do celów określonych w ust. 1.
5. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje jednolite warunki i uzgodnienia praktyczne dotyczące wymiany informacji, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.
6. Do wymiany informacji na podstawie niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. 40 ust. 8 i 9.

ROZDZIAŁ VI

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 40

Wymiana informacji

1. Każde państwo członkowskie przekazuje wszystkim państwom członkowskim, które się o to zwróca, dane osobowe dotyczące osoby objętej zakresem niniejszego rozporządzenia, które są odpowiednie, właściwe, i ograniczają się do tego, co niezbędne, w celu:
 - a) ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego;
 - b) rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - c) wykonanie wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować wyłącznie:
 - a) dane identyfikacyjne osoby oraz, w stosownych przypadkach, członków jej rodziny, krewnych lub innych osób z nią spokrewnionych (imię i nazwisko oraz, w stosownych przypadkach, poprzednie nazwisko, przydomki lub pseudonimy; obywatelstwo, obecne i poprzednie; data i miejsce urodzenia);
 - b) dokumenty tożsamości i dokumenty podróży (numery referencyjne, okres ważności, data wydania, organ wydający, miejsce wydania itp.);
 - c) inne informacje niezbędne do ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym dane biometryczne pobrane od tej osoby przez państwo członkowskie, w szczególności do celów art. 57 ust. 6 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*];

- d) miejsca zamieszkania oraz trasy odbytych podróży;
 - e) dokumenty pobytu lub wizy wydane przez państwo członkowskie;
 - f) miejsce złożenia wniosku;
 - g) datę złożenia wszelkich poprzednich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, datę zarejestrowania obecnego wniosku, etap, na którym znajduje się postępowanie, i ewentualnie podjętą decyzję.
3. Jeżeli jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, odpowiedzialne państwo członkowskie może zwrócić się do innego państwa członkowskiego o powiadomienie go, na jakiej podstawie osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową opiera swój wniosek oraz, w stosownych przypadkach, jakie są podstawy wszelkich podjętych decyzji dotyczących osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. **Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie stosuje art. 42 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedury azylowej], państwo to może również zwrócić się o informacje umożliwiające właściwym organom ustalenie, czy pojawiły się nowe elementy lub czy elementy takie zostały przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową.** Inne państwo członkowskie może odmówić odpowiedzi na przedłożony mu wniosek, jeżeli przekazanie takich informacji przypuszczalnie zaszkodziłoby jego ważnym interesom lub ochronie swobód i praw podstawowych osoby, której informacje dotyczą, bądź innych osób. [...]
4. Wszelkie wnioski o udzielenie informacji są wysyłane wyłącznie w kontekście konkretnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub przekazania w celu relokacji. We wniosku podaje się podstawy, na których został oparty, oraz w przypadku gdy ma on na celu sprawdzenie, czy istnieje kryterium mogące pociągać za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, podawane są także dowody, w tym istotne informacje z wiarygodnych źródeł o sposobach i środkach wjazdu na terytorium państwa członkowskiego osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub konkretny i możliwy do zweryfikowania fragment oświadczeń osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, na których wniosek został oparty. Takie istotne informacje z wiarygodnych źródeł są same w sobie niewystarczające do ustalenia odpowiedzialności i kompetencji państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, ale mogą pomóc w ocenie innych przesłanek odnoszących się do poszczególnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.

5. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, udziela odpowiedzi w terminie trzech tygodni. Wszelkie opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi są należycie uzasadniane. Niedotrzymanie terminu trzech tygodni nie zwalnia państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, z obowiązku udzielenia odpowiedzi. Jeżeli w wyniku badań przeprowadzonych przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przekroczyło maksymalny termin, uzyskane zostaną informacje wskazujące, że jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim, wspomniane państwo członkowskie nie może powoływać się na przekroczenie terminów przewidzianych w art. 29 jako przyczynę odmowy uwzględnienia wniosku o przejęcie. W takim przypadku przewidziane w art. 29 terminy na złożenie wniosku o przejęcie przedłuża się o okres równy zwłóce w udzieleniu odpowiedzi przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek.
6. Wymiana informacji przeprowadzana jest na wniosek państwa członkowskiego i może odbywać się jedynie między organami, o których wyznaczeniu przez każde państwo członkowskie powiadomiono Komisję zgodnie z art. 41 ust. 1.
7. Informacje uzyskane w ramach wymiany mogą być wykorzystywane jedynie do celów określonych w ust. 1. W każdym państwie członkowskim takie informacje mogą być, w zależności od ich rodzaju i uprawnień organu otrzymującego, przekazywane jedynie organom, sądom i trybunałom, którym powierzono:
 - a) ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego;
 - b) rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - c) wykonanie wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.
8. Państwo członkowskie, które przekazuje informacje, zapewnia, aby były one dokładne i aktualne. Jeżeli okaże się, że przekazało ono informacje niedokładne lub informacje, które nie powinny być zostać przekazane, państwa członkowskie będące odbiorcami tych informacji zostają o tym natychmiast powiadomione. Są one zobowiązane do poprawienia lub usunięcia tych informacji.
9. W każdym zainteresowanym państwie członkowskim odnotowuje się w indywidualnych aktach zainteresowanej osoby lub w rejestrze fakt przekazania i otrzymania wymienianych informacji.

Artykuł 41

Właściwe organy i zasoby

1. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o konkretnych organach odpowiedzialnych za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te posiadały zasoby niezbędne do wykonywania przez nie ich zadań, w szczególności do udzielania w wyznaczonych terminach odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji, wnioski o przejęcie i powiadomienia o wtórnym przejęciu, a także, w stosownych przypadkach, do wywiązywania się z ich obowiązków wynikających z części IV rozdział I-III.
2. Komisja publikuje kompletny wykaz organów, o których mowa w ust. 1, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku wprowadzenia zmian w wykazie Komisja co roku publikuje zaktualizowany kompletny wykaz.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy, o których mowa w ust. 1, otrzymały niezbędne szkolenie w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia bezpieczne kanały łączności elektronicznej między organami, o których mowa w ust. 1, oraz między tymi organami a Agencją ds. Azylu w celu przekazywania informacji i danych biometrycznych pobranych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*], wniosków, powiadomień, odpowiedzi i wszelkiej pisemnej korespondencji oraz zapewnienia, aby wysyłający automatycznie otrzymywali elektroniczne poświadczenie dostarczenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 42
Uzgodnienia administracyjne

1. Państwa członkowskie mogą, na zasadzie dwustronnej, dokonać uzgodnień administracyjnych dotyczących praktycznych metod wykonania niniejszego rozporządzenia, w celu ułatwienia jego stosowania i zwiększenia jego skuteczności. Takie uzgodnienia mogą dotyczyć:
 - a) wymiany oficerów łącznikowych;
 - b) uproszczenia procedur i skrócenia terminów odnoszących się do przekazywania i rozpatrywania wniosków o przejście lub powiadomień o wtórnym przejściu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;
 - c) wkładów solidarnościowych wpłaconych zgodnie z częścią IV rozdziały I–III.
2. Państwa członkowskie mogą również utrzymać w mocy uzgodnienia administracyjne zawarte na podstawie rozporządzenia (WE) nr 343/2003 i rozporządzenia (UE) nr 604/2013. Państwa członkowskie zmieniają te uzgodnienia – w zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszym rozporządzeniem – w taki sposób, by wyeliminować wszelkie niezgodności.
3. Przed dokonaniem lub zmianą uzgodnień, o których mowa w ust. 1 lit. b), zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z Komisją co do ich zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
4. Jeżeli Komisja uzna, że uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 lit. b), są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, w rozsądnym terminie powiadamia o tym dane państwa członkowskie. Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby w rozsądnym terminie zmienić te uzgodnienia i wyeliminować wszelkie stwierdzone niezgodności.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1, a także o ich wypowiedzeniu lub zmianie.

Artykuł 43

Sieć podmiotów odpowiedzialnych

Agencja ds. Azylu ustanawia i ułatwia działania sieci właściwych organów, o których mowa w art. 41 ust. 1, w celu zacieśnienia praktycznej współpracy i poprawy wymiany informacji we wszelkich kwestiach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym w zakresie opracowywania praktycznych narzędzi i wytycznych.

ROZDZIAŁ VII

POSTĘPOWANIE POJEDNAWCZE

Artykuł 44

Postępowanie pojednawcze

1. Aby ułatwić właściwe funkcjonowanie mechanizmów ustanowionych na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozwiązać problemy związane z jego stosowaniem, w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie napotykać trudności we współpracy na podstawie niniejszego rozporządzenia lub w jego stosowaniu między sobą, zainteresowane państwa członkowskie – na wniosek co najmniej jednego z nich – niezwłocznie przeprowadzają konsultacje w celu znalezienia odpowiednich rozwiązań w rozsądnym terminie, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy.

W stosownych przypadkach informacje o napotkanych trudnościach i znalezionym rozwiązaniu mogą zostać przekazane Komisji i pozostałym państwom członkowskim w ramach komitetu, o którym mowa w art. 67.

2. Jeżeli nie znaleziono rozwiązania na podstawie ust. 1 lub gdy trudności nadal występują, jedno lub więcej zainteresowanych państw członkowskich może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu znalezienia właściwych rozwiązań. Komisja niezwłocznie przeprowadza takie konsultacje. Zainteresowane państwa członkowskie aktywnie uczestniczą w konsultacjach oraz, podobnie jak Komisja, podejmują wszelkie odpowiednie działania, aby bezzwłocznie rozstrzygnąć daną kwestię. Komisja może przyjąć zalecenia skierowane do zainteresowanych państw członkowskich ze wskazaniem środków, które należy wprowadzić, oraz odpowiednich terminów.

W stosownych przypadkach informacje o napotkanych trudnościach, wydanych zaleceniach i znalezionych rozwiązaniach mogą zostać przekazane pozostałym państwom członkowskim w ramach komitetu, o którym mowa w art. 67.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do nadzorowania stosowania prawa Unii na podstawie art. 258 i 260 Traktatu. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości przedłożenia sporu przez zainteresowane państwa członkowskie Trybunałowi Sprawiedliwości zgodnie z art. 273 Traktatu lub wniesienia do niego sprawy zgodnie z art. 259 Traktatu.

CZĘŚĆ IV

SOLIDARNOŚĆ

ROZDZIAŁ I

MECHANIZM SOLIDARNOŚCI

Artykuł 44a

Pula solidarnościowa

1. **Pula solidarnościowa, która obejmuje wkłady zawarte w akcie wykonawczym Rady wspomnianym w art. 44b, zgodnie ze zobowiązaniami państw członkowskich podjętymi podczas posiedzenia unijnego forum wysokiego szczebla ds. migracji, służy jako główne narzędzie reagowania solidarnościowego na podstawie zalecenia, o którym mowa w art. 7c.**
2. **Pula solidarnościowa składa się z następujących rodzajów środków solidarnościowych, które uznaje się za mające jednakową wartość:**
 - a) **relokacja, zgodnie z art. 57 i 58:**
 - (i) **osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;**
 - (ii) **w przypadku dwustronnych uzgodnień między danym państwem członkowskim wnoszącym wkład a państwem członkowskim będącym beneficjentem – osób korzystających z ochrony międzynarodowej, którym przyznano ochronę międzynarodową mniej niż trzy lata przed przyjęciem aktu wykonawczego Rady ustanawiającego pulę solidarnościową, lub do celu powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców;**

- b) [bezpośrednie] wkłady finansowe przekazywane przez państwa członkowskie, ukierunkowane głównie na projekty związane z dziedziną migracji, zarządzania granicami i azylu lub na projekty w państwach trzecich, które to projekty mogą mieć bezpośredni wpływ na przepływy na granicach zewnętrznych lub mogą usprawnić systemy azylu, przyjmowania i migracji w danym państwie trzecim, w tym programy na rzecz wspomaganego dobrowolnego powrotu i środków reintegracyjnych oraz na rzecz zwalczania handlu ludźmi lub przemytu ludzi, zgodnie z art. 44i;
- c) alternatywne środki solidarnościowe skupiające się na budowaniu zdolności, usługach, wsparciu personelu, placówkach i wyposażeniu technicznym zgodnie z art. 44j.

Artykuł 44b

Ustanowienie puli solidarnościowej

1. Corocznie, przed końcem każdego roku kalendarzowego, Rada przyjmuje akt wykonawczy w sprawie ustanowienia puli solidarnościowej dla danego roku zgodnie z wynikiem składania zobowiązań w ramach forum wysokiego szczebla ds. migracji.
2. Na posiedzeniu forum wysokiego szczebla ds. migracji, o którym mowa w art. 7d, państwa członkowskie uzgadniają ogólną referencyjną wartość liczbową dla każdego środka solidarnościowego w ramach puli solidarnościowej, z pełnym uwzględnieniem poziomu potrzeb w zakresie solidarności określonych w zaleceniu, o którym mowa w art. 7c, oraz składają zobowiązanie co do swoich wkładów w tę pulę zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i z obowiązkowym sprawiedliwym udziałem obliczonym z zastosowaniem klucza podziału ustanowionego w art. 44k.

3. Wykonując ust. 2, państwa członkowskie wnoszące wkład dysponują pełnym zakresem swobody co do wyboru rodzajów środków solidarnościowych wymienionych w art. 44a ust. 2 lit. a), b) i c), lub ich połączenia. Państwa członkowskie składające zobowiązania co do alternatywnych środków solidarnościowych wskazują wartość finansową tych środków na podstawie obiektywnych kryteriów. Nawet jeżeli w zaleceniu, o którym mowa w art. 7c, nie wskazano alternatywnych środków solidarnościowych, państwa członkowskie mogą złożyć zobowiązanie w zakresie tych środków. W przypadku gdy państwo członkowskie będące beneficjentem nie wystąpi w danym roku z wnioskiem o te środki, przekształca się je w [bezpośrednie] wkłady finansowe.
4. Po przyjęciu aktu wykonawczego Rady, o którym mowa w ust. 1, Komisja zwołuje w razie potrzeby unijne forum szczebla technicznego ds. migracji.

Artykuł 44c

Informowanie przez państwo członkowskie wskazane w decyzji Komisji jako znajdujące się pod presją migracyjną o zamiarze skorzystania z puli solidarnościowej

1. Państwo członkowskie, które w decyzji wspomnianej w art. 7a zostało wskazane jako znajdujące się pod presją migracyjną, może po przyjęciu aktu wykonawczego Rady wspomnianego w art. 44b poinformować Komisję i Radę o zamiarze skorzystania z puli solidarnościowej.
2. Dane państwo członkowskie podaje informacje o rodzaju i wielkości środków solidarnościowych wymienionych w art. 44a koniecznych do zaradzenia sytuacji oraz uzasadnienie tych informacji, obejmujące w stosownych przypadkach informacje o ewentualnym skorzystaniu z elementów zestawu narzędzi.
3. W terminie dziesięciu dni od otrzymania tych informacji Komisja zwołuje forum szczebla technicznego ds. migracji.

Artykuł 44d

Powiadomienie przez państwo członkowskie, które uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, o potrzebie skorzystania z puli solidarnościowej

1. Państwo członkowskie, które nie zostało wskazane w decyzji wspomnianej w art. 7a jako znajdujące się pod presją migracyjną, ale które uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, może powiadomić Komisję i Radę o potrzebie bycia uznanym za państwo znajdujące się pod presją migracyjną i skorzystania z puli solidarnościowej.
2. Powiadomienie zawiera:
 - a) należycie udokumentowane uzasadnienie istnienia i zakresu presji migracyjnej w powiadamiającym państwie członkowskim;
 - b) informacje o rodzaju i wielkości środków solidarnościowych wymienionych w art. 44a koniecznych do zaradzenia sytuacji oraz udokumentowane uzasadnienie tych informacji, obejmujące w stosownych przypadkach informacje o ewentualnym skorzystaniu z elementów zestawu narzędzi;
 - c) opis sposobu, w jakim proponowane środki z puli solidarnościowej mogłyby ustabilizować sytuację;
 - d) sposób, w jaki państwo członkowskie zamierza zaradzić ewentualnym niedostatkom stwierdzonym w dziedzinie odpowiedzialności, gotowości lub odporności.
3. Komisja sprawnie przeprowadza analizę powiadomienia, uwzględniając informacje określone w art. 7a i 7b, fakt, czy w decyzji Komisji wspomnianej w art. 7a państwo członkowskie zostało wskazane jako zagrożone presją migracyjną, ogólną sytuację w Unii i potrzeby wyrażone przez powiadamiające państwo członkowskie, i przyjmuje decyzję w sprawie powiadomienia, w celu uznania danego państwa członkowskiego za znajdujące się pod presją migracyjną. W przypadku gdy Komisja podejmie decyzję, że to państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, staje się ono państwem członkowskie będącym beneficjentem, chyba że odmówiono mu dostępu do puli solidarnościowej zgodnie z ust. 5.

4. **Komisja niezwłocznie przekazuje Radzie swoją decyzję. Przekazuje ją również do wiadomości Parlamentu Europejskiego.**
5. **W przypadku gdy decyzja Komisji stwierdza, że powiadamiające państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, w terminie 15 dni od przekazania swojej decyzji Radzie Komisja zwołuje forum szczebla technicznego ds. migracji. Komisja zwołuje unijne forum szczebla technicznego ds. migracji, chyba że Rada w drodze aktu wykonawczego w terminie 15 dni od przekazania jej przez Komisję swojej decyzji zdecyduje, że pula solidarnościowa nie dysponuje dostateczną zdolnością, by dane państwo członkowskie mogło uzyskać do niej dostęp, lub że istnieją inne obiektywne powody, dla których nie zezwala się temu państwu członkowskiemu na dostęp do puli solidarnościowej.**
6. **Jeżeli Rada zdecyduje, że pula solidarnościowa nie dysponuje dostateczną zdolnością, stosuje się art. 44g.**

W przypadku decyzji Komisji odrzucającej wniosek państwa członkowskiego o uznanie go za znajdujące się pod presją migracyjną powiadamiające państwo członkowskie może przedstawić Komisji i Radzie nowe powiadomienie zawierające w stosownych przypadkach dodatkowe informacje.

Artykuł 44e

Uruchomienie środków solidarnościowych

- 1. W ramach unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji wszystkie państwa członkowskie współpracują między sobą oraz z Komisją, by zapewnić skuteczne i sprawne uruchomienie puli solidarnościowej na dany rok w zrównoważony sposób w świetle stwierdzonych i przeanalizowanych potrzeb oraz dostępnych wkładów solidarnościowych.**
- 2. Komisja, monitorując rozwój sytuacji w zakresie migracji, koordynuje uruchamianie środków solidarnościowych poprzez dopasowanie potrzeb do wkładów, tak by zapewnić zrównoważony rozdział dostępnych wkładów solidarnościowych między państwa członkowskie będące beneficjentami.**
- 3. Uruchamiając wskazane środki solidarnościowe, państwa członkowskie wykonują swoje deklarowane wkłady solidarnościowe, o których mowa w art. 44a, na dany rok przed jego końcem, bez uszczerbku dla art. 44i ust. 5, art. 44j ust. 3 i art. 57 ust. 9a. Państwa członkowskie wnoszące wkład wykonują swoje wkłady proporcjonalnie do swojego ogólnego deklarowanego wkładu na rzecz puli solidarnościowej na ten rok przed jego końcem. Państwa członkowskie, które zwolniono całkowicie z wnoszenia wkładu zgodnie z art. 44f lub 44fa lub które same są państwami członkowskimi będącymi beneficjentami, o których mowa w art. 44c ust. 1 lub art. 44d ust. 3, nie są zobowiązane do wykonania swoich deklarowanych wkładów solidarnościowych, o których mowa w art. 44a, na dany rok.**

Państwa członkowskie wnoszące wkład nie są zobowiązane do wykonania swoich wkładów zadeklarowanych na podstawie art. 44a ust. 2 ani do stosowania kompensacji odpowiedzialności na podstawie art. 44h wobec państwa członkowskiego będącego beneficjentem, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 7a ust. 4 lub art. 44d ust. 3, Komisja zidentyfikowała w tym państwie członkowskim będącym beneficjentem niedociągnięcia systemowe w odniesieniu do przepisów ustanowionych w części III niniejszego rozporządzenia, które to niedociągnięcia mogą mieć poważne konsekwencje dla funkcjonowania niniejszego rozporządzenia.

- 4. Podczas pierwszego posiedzenia unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji w cyklu rocznym państwa członkowskie wnoszące wkład w relokacje lub korzystające z relokacji mogą wyrazić racjonalne preferencje, w świetle stwierdzonych potrzeb, odnoszące się do profilu dostępnych kandydatów do relokacji oraz planowania potencjału na potrzeby wdrożenia swoich wkładów solidarnościowych. Państwa członkowskie mogą priorytetowo traktować relokację zidentyfikowanych małoletnich bez opieki i innych osób wymagających szczególnego traktowania.**

Artykuł 44f

Częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wkładu solidarnościowego państwa członkowskiego znajdującego się pod presją migracyjną lub które uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, i które nie powiadomiło o potrzebie skorzystania z puli solidarnościowej

1. Państwo członkowskie, które w decyzji wspomnianej w art. 7a wskazano jako znajdujące się pod presją migracyjną lub które uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, i które nie skorzystało z puli solidarnościowej na podstawie art. 44c ani nie powiadomiło o potrzebie skorzystania z tej puli na podstawie art. 44d, może w każdej chwili wystąpić o częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wykonania deklarowanych wkładów określonych w akcie wykonawczym Rady wspomnianym w art. 44b ust. 1.

Dane państwo członkowskie występuje z wnioskiem do Komisji. Przekazuje też swój wniosek Radzie do wiadomości.

2. Wnioskujące państwo członkowskie w swoim wniosku zawiera:
 - a) opis sposobu, w jaki częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wkładu solidarnościowego mogłoby pomóc ustabilizować sytuację;
 - b) informację, czy deklarowany wkład mógłby zostać zastąpiony innym rodzajem wkładu solidarnościowego;
 - c) sposób, w jaki państwo członkowskie zaradzi wszelkim ewentualnym niedostatkom stwierdzonym w dziedzinie odpowiedzialności, gotowości lub odporności.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, nie jest państwem członkowskim wskazanym w decyzji wspomnianej w art. 7a jako znajdujące się pod presją migracyjną, jednak uważa, że znajduje się pod presją migracyjną, obok informacji wymienionych w ust. 2 wniosek zawiera również należycie udokumentowane uzasadnienie istnienia i zakresu presji migracyjnej we wnioskującym państwie członkowskim. Dokonując oceny takiego wniosku, Komisja uwzględnia również informacje określone w art. 7a i 7b.
4. Komisja informuje Radę o swojej ocenie wniosku w terminie czterech tygodni.
5. Po otrzymaniu oceny dokonanej przez Komisję Rada przyjmuje akt wykonawczy w celu stwierdzenia, czy zezwolić państwu członkowskiemu na odstępstwo od aktu wykonawczego Rady ustanawiającego pulę solidarnościową.

Artykuł 44fa

Częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wkładu solidarnościowego państwa członkowskiego, które stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej lub które uważa, że stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej

1. Państwo członkowskie wskazane w decyzji wspomnianej w art. 7a jako stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej lub które uważa, że stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, może w każdej chwili wystąpić o częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wykonania deklarowanego wkładu określonego w akcie wykonawczym Rady wspomnianym w art. 44b ust. 1.

Dane państwo członkowskie występuje z wnioskiem do Komisji. Przekazuje też swój wniosek Radzie do wiadomości.

2. W przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie jest państwem członkowskim wskazanym w decyzji, o której mowa w art. 7a, jako stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, wniosek zawiera:
- a) opis sposobu, w jaki częściowe zmniejszenie lub całkowite zwolnienie z wkładu solidarnościowego mogłoby pomóc ustabilizować sytuację;
 - b) informację, czy deklarowany wkład mógłby zostać zastąpiony innym rodzajem wkładu solidarnościowego;
 - c) sposób, w jaki państwo członkowskie zaradzi wszelkim ewentualnym niedostatkom stwierdzonym w dziedzinie odpowiedzialności, gotowości lub odporności;
 - d) należycie udokumentowane uzasadnienie dotyczące dziedziny systemu azylu, przyjmowania i migracji, który osiągnął granice swojej zdolności, i sposób, w jaki osiągnięcie granic jego pojemności w danej dziedzinie wpływa na zdolność danego państwa do wywiązania się ze zobowiązania.
3. W przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie nie zostało wskazane w decyzji wspomnianej w art. 7a jako stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, jednak uważa, że stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, obok informacji wymienionych w ust. 2 wniosek zawiera również należycie udokumentowane uzasadnienie powagi sytuacji migracyjnej we wnioskującym państwie członkowskim. Dokonując oceny takiego wniosku, Komisja uwzględnia również informacje określone w art. 7a i 7b oraz fakt, czy w decyzji Komisji wspomnianej w art. 7a dane państwo członkowskie zostało wskazane jako zagrożone presją migracyjną.

4. Komisja informuje Radę o swojej ocenie wniosku w terminie czterech tygodni.
5. Po otrzymaniu oceny dokonanej przez Komisję Rada przyjmuje akt wykonawczy w celu stwierdzenia, czy zezwolić państwu członkowskiemu na odstępstwo od aktu wykonawczego Rady ustanawiającego pulę solidarnościową.

Artykuł 44g

Ponowne zwołanie unijnego forum wysokiego szczebla ds. migracji

1. W przypadku gdy Rada z inicjatywy państwa członkowskiego lub na zaproszenie ze strony Komisji uzna, że wkłady solidarnościowe do puli solidarnościowej są niewystarczające, w tym w przypadku gdy zezwolono na znaczne zmniejszenie wkładów zgodnie z art. 44f lub 44fa, lub gdy ogólna sytuacja wymaga dodatkowego wsparcia solidarnościowego, zwykłą większością głosów zwołuje unijne forum wysokiego szczebla ds. migracji, by zwrócić się do państw członkowskich o dodatkowe wkłady solidarnościowe.
2. Proces podejmowania zobowiązań przebiega zgodnie z procedurą określoną w art. 44b.

Artykuł 44h
Kompensacje odpowiedzialności

1. **Jeżeli zobowiązania w zakresie relokacji na rzecz puli solidarnościowej ustanowionej w akcie wykonawczym Rady, o którym mowa w art. 44b, wynoszą co najmniej 50 % wartości liczbowej wskazanej w zaleceniu, o którym mowa w art. 7c, państwo członkowskie będące beneficjentem może zwrócić się do pozostałych państw członkowskich, by zamiast relokacji zgodnie z procedurą określoną w art. 58a przejęły odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do których państwo członkowskie będące beneficjentem zostało uznane za państwo odpowiedzialne.**

2. **Państwo członkowskie wnoszące wkład może poinformować państwo członkowskie będące beneficjentem o tym, że jest gotowe, aby zamiast dokonania relokacji przejąć odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do których państwo członkowskie będące beneficjentem zostało uznane za państwo odpowiedzialne:**
 - a) **jeżeli osiągnięty został próg ustanowiony w ust. 1; lub**

 - b) **jeżeli państwo członkowskie wnoszące wkład zobowiązało się przeznaczyć na relokacje co najmniej 50 % swojego obowiązkowego sprawiedliwego udziału w puli solidarnościowej ustanowionej w akcie wykonawczym Rady, o którym mowa w art. 44b.**

Jeżeli państwo członkowskie wnoszące wkład wyraziło taką gotowość, a państwo członkowskie będące beneficjentem wyrazi na to zgodę, państwo członkowskie będące beneficjentem stosuje procedurę ustanowioną w art. 58a.

3. Jeżeli po posiedzeniu forum wysokiego szczebla ds. migracji zwołanego zgodnie z art. 44g zobowiązania w zakresie relokacji na rzecz puli solidarnościowej określone w akcie wykonawczym Rady, o którym mowa w art. 44b, są:

- a) niższe od wartości liczbowej, o której mowa w art. 7c ust. 2 lit. a), lub**
- b) niższe od 60 % referencyjnej wartości liczbowej stosowanej do obliczania obowiązkowego sprawiedliwego udziału każdego państwa członkowskiego w relokacjach do celów ustanowienia puli solidarnościowej zgodnie z art. 44b, państwa członkowskie wnoszące wkład przyjmują odpowiedzialność za wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do których państwo członkowskie będące beneficjentem zostało uznane za państwo odpowiedzialne – aż do osiągnięcia wyższej z dwóch wartości liczbowych, o których mowa w lit. a) lub b).**

Poprzedni akapit stosuje się również w przypadku, gdy zobowiązania mające zostać wykonane w danym roku są niższe od wyższej z dwóch wartości liczbowych, o których mowa w lit. a) lub b), w wyniku częściowego zmniejszenia lub całkowitego zwolnienia przyznanych zgodnie z art. 44f lub 44fa lub ponieważ państwa członkowskie będące beneficjentami, o których mowa w art. 44c ust. 1 i art. 44d ust. 3, nie są zobowiązane do wykonania swoich deklarowanych wkładów solidarnościowych w danym roku.

4. Państwo członkowskie wnoszące wkład, które do końca danego roku nie wykonało swoich zobowiązań lub nie zaakceptowało relokacji na podstawie art. 57 ust. 7 w liczbie równej relokacjom, do których się zobowiązało i o których mowa w art. 44b ust. 2, jak najszybciej po zakończeniu danego roku na wniosek państwa członkowskiego będącego beneficjentem przejmuje odpowiedzialność za wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do których państwo członkowskie będące beneficjentem zostało uznane za państwo odpowiedzialne – do osiągnięcia liczby relokacji, do których się zobowiązało zgodnie z art. 44b ust. 2.
5. Państwo członkowskie wnoszące wkład wskazuje poszczególne wnioski, za które przejmuje odpowiedzialność zgodnie z ust. 2 i 3, i informuje o tym państwo członkowskie będące beneficjentem, z wykorzystaniem sieci łączności elektronicznej ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.

Państwo członkowskie wnoszące wkład staje się państwem członkowskim odpowiedzialnym za wskazane przez siebie wnioski i informuje o swojej odpowiedzialności zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do przejęcia odpowiedzialności zgodnie z powyższym akapitem pierwszym powyżej poziomu wynikającego z przypadającego im sprawiedliwego udziału obliczonego według klucza podziału określonego w art. 44k.

- 6. Niniejszy artykuł stosuje się jedynie w przypadku gdy:**
- a) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest małoletnim bez opieki;**
 - b) państwo członkowskie będące beneficjentem zostało uznane za państwo odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie kryteriów określonych w art. 19–23;**
 - c) termin na przekazanie określony w art. 29 ust. 1 jeszcze nie upłynął;**
 - d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie uciekła z państwa członkowskiego wnoszącego wkład;**
 - e) dana osoba nie korzysta z ochrony międzynarodowej;**
 - f) dana osoba nie jest osobą przesiedloną lub przyjętą.**
- 7. Państwo członkowskie wnoszące wkład może stosować niniejszy artykuł do obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, których wnioski zostały prawomocnie odrzucone przez państwo członkowskie będące beneficjentem. Stosuje się art. 42 i 43 rozporządzenia XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie procedury azylowej*].**

Artykuł 44i
[Bezpośrednie wkłady finansowe

1. **Bezpośrednie wkłady finansowe polegają na bezpośrednich finansowych transferach kwot od państw członkowskich wnoszących wkład na rzecz państw członkowskich będących beneficjentami.**
2. **Państwa członkowskie, które wnoszą wkład w pulę solidarnościową poprzez bezpośredni wkład finansowy, kontaktują się z państwami członkowskimi będącymi beneficjentami, by na zasadzie dwustronnej uzgodnić warunki transferu kwot.**
3. **Państwa członkowskie będące beneficjentami wskazują projekty, na które należy przeznaczyć bezpośrednie wkłady finansowe, i przekazują je Komisji, która prowadzi spis takich projektów. Komisja pozostaje w bliskim kontakcie z państwami członkowskimi będącymi beneficjentami w celu zapewnienia, by projekty te odpowiadały celom określonym w art. 44a ust. 2 lit. b). Komisja prowadzi spis i udostępnia go, by ułatwić dopasowywanie bezpośrednich wkładów finansowych do projektów. Państwa członkowskie wnoszące wkład informują Komisję o projektach, które planują finansować, i o dokonanych bezpośrednich wkładach finansowych. Kwoty podaje się w EUR.**
4. **Państwa członkowskie w konsultacji z Komisją zapewniają, by z bezpośrednich wkładów finansowych nie był finansowany żaden projekt, który w tym samym kraju był już finansowany z budżetu unijnego. Państwa członkowskie zapewniają, by bezpośrednie wkłady finansowe miały charakter dodatkowy i uzupełniający do wsparcia finansowego zapewnianego na mocy innych instrumentów unijnych.**
5. **Państwa członkowskie będące beneficjentami i państwa członkowskie wnoszące wkład nadal uczestniczą w procesie bezpośrednich wkładów finansowych nawet po upływie terminu wdrożenia lub wygaśnięciu ważności aktów wykonawczych.]**

Artykuł 44j
Alternatywne środki solidarnościowe

1. **Podstawą alternatywnych środków solidarnościowych jest konkretny wniosek państwa członkowskiego będącego beneficjentem. Środki takie zalicza się do środków solidarności finansowej, a ich konkretna wartość jest ustalana w realistyczny sposób i wspólnie przez państwo członkowskie wnoszące wkład i państwo członkowskie będące beneficjentem.**
2. **Państwa członkowskie zapewniają alternatywne środki solidarnościowe w uzupełnieniu do środków już zapewnianych dzięki działaniom agencji unijnych lub unijnemu finansowaniu w dziedzinie zarządzania azylem i migracją w państwach członkowskich będących beneficjentami, dbając, by zapewniane przez nie alternatywne środki solidarnościowe nie powielały tych środków. Państwa członkowskie zapewniają alternatywne środki solidarnościowe w uzupełnieniu do środków, które są zobowiązane wnieść za pośrednictwem agencji unijnych.**
3. **Państwa członkowskie będące beneficjentami i państwa członkowskie wnoszące wkład nadal uczestniczą w procesie alternatywnych środków solidarnościowych nawet po upływie terminu wdrożenia lub wygaśnięciu ważności aktów wykonawczych.**

Artykuł 44k
Klucz podziału⁴¹

Udział wkładów solidarnościowych, **które mają wnieść poszczególne państwa członkowskie** i o których mowa w **art. 44b ust. 2**, oblicza się zgodnie ze wzorem określonym w załączniku na podstawie następujących kryteriów dla każdego państwa członkowskiego, zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi Eurostatu:

- a) liczby ludności (50 % współczynnika ważenia);
- b) PKB ogółem (50 % współczynnika ważenia).

Art. 45–56 skreślono

⁴¹ Artykuł 44k jest oparty na byłym artykule 54.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI PROCEDURALNE

Artykuł 57

Procedura poprzedzająca relokację

1. Procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma zastosowanie do osób, o których mowa w art. 44a ust. 2 lit. a) [...].
2. Przed zastosowaniem procedury przewidzianej w niniejszym artykule państwo członkowskie będące beneficjentem upewnia się, że nie istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że dana osoba **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...] państw członkowskich**. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że dana osoba **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...], przed procedurą określoną w niniejszym artykule lub w trakcie tej procedury, w przypadku gdy stwierdzono istnienie zagrożenia dla bezpieczeństwa zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej]**, państwo członkowskie będące beneficjentem nie stosuje procedury określonej w niniejszym artykule **lub niezwłocznie ją kończy**. Państwo członkowskie będące beneficjentem **wyłącza daną osobę z jakiegokolwiek przyszłej relokacji lub jakiegokolwiek przyszłego przekazania do jakiegokolwiek państwa członkowskiego [...]**. Jeżeli dana osoba jest osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową, państwo członkowskie będące beneficjentem jest odpowiedzialnym państwem członkowskim zgodnie z art. 8 ust. 4.
- 2a. Jeżeli ma nastąpić relokacja, państwo członkowskie będące beneficjentem informuje osoby, o których mowa w ust. 1, o procedurze określonej w niniejszym artykule i w art. 58, a w stosownych przypadkach także o obowiązkach określonych w art. 9 ust. 3, 4 i 5 oraz konsekwencjach nieprzestrzegania obowiązków określonych w art. 10.

3. Jeżeli ma nastąpić relokacja, państwo członkowskie będące beneficjentem **lub, na wniosek państwa członkowskiego będącego beneficjentem, Agencja ds. Azylu** wskazują osoby, które mogą zostać relokowane. Jeżeli zainteresowana osoba jest osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub osobą korzystającą z ochrony międzynarodowej, dane państwo członkowskie uwzględnia, w stosownych przypadkach, istnienie istotnych powiązań, **na przykład opartych na względach rodzinnych lub kulturowych**, między zainteresowaną osobą a państwem członkowskim relokacji. W przypadku gdy zidentyfikowana osoba, która ma zostać relokowana, jest osobą korzystającą z ochrony międzynarodowej, osobę tę relokuje się dopiero po wyrażeniu przez nią na to pisemnej zgody. [...] **Niniejszy artykuł nie uprawnia danej osoby do wystąpienia z wnioskiem o relokację do konkretnego państwa członkowskiego.**

[...]

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, dla których państwo członkowskie będące beneficjentem może zostać określone jako odpowiedzialne państwo członkowskie zgodnie z kryteriami określonymi w art. 15–20 i art. 24, z wyjątkiem art. 15 ust. 5. Takie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie kwalifikują się do poddania relokacji.

Państwa członkowskie zapewniają, by członkowie rodziny byli relokowani na terytorium tego samego państwa członkowskiego.

4. [...]

5. **W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, państwo członkowskie będące beneficjentem jak najszybciej przekazuje państwu członkowskiemu relokacji wszelkie istotne informacje i dokumenty dotyczące osoby, o której mowa, za pomocą standardowego formularza, umożliwiając organom państwa członkowskiego relokacji sprawdzenie, czy istnieją podstawy, by uznać, że dana osoba stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich. [...]**

6. Państwo członkowskie relokacji analizuje informacje przekazane przez państwo członkowskie będące beneficjentem zgodnie z ust. 5 i weryfikuje, czy nie istnieją uzasadnione podstawy, by uznać, że dana osoba [...] **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich. Państwo członkowskie relokacji może postanowić zweryfikować te informacje w trakcie indywidualnej rozmowy z daną osobą. Indywidualna rozmowa odbywa się w terminie przewidzianym w ust. 7.**
7. Jeżeli nie istnieją uzasadnione podstawy, by uznać, że dana osoba [...] **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich**, państwo członkowskie relokacji potwierdza w terminie jednego tygodnia **od otrzymania odnośnych informacji od państwa członkowskiego będącego beneficjentem**, że dokona relokacji takiej osoby.

Jeżeli w wyniku kontroli zostanie potwierdzone, że istnieją uzasadnione podstawy, by uznać, że dana osoba **stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa [...] państw członkowskich**, państwo członkowskie relokacji informuje **państwo członkowskie będące beneficjentem** w terminie jednego tygodnia **od otrzymania istotnych informacji od tego państwa członkowskiego [...]** o charakterze i podstawowych elementach ostrzeżenia otrzymanego z dowolnej właściwej bazy danych. W takich przypadkach nie dochodzi do relokacji danej osoby [...].

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli można wykazać, że analiza informacji jest szczególnie skomplikowana lub że w tym czasie wymagane jest dokonanie kontroli dużej liczby przypadków, państwo członkowskie relokacji może udzielić odpowiedzi po upływie terminu jednego tygodnia, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, jednak w każdym przypadku w terminie dwóch tygodni. W takich sytuacjach państwo członkowskie relokacji powiadamia państwo członkowskie będące beneficjentem o swojej decyzji o odroczeniu udzielenia odpowiedzi w pierwotnie wnioskowanym terminie jednego tygodnia.

Brak podjęcia działań w terminie jednego tygodnia, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, oraz w terminie dwóch tygodni, o którym mowa w akapicie trzecim tego ustępu, jest równoznaczny z potwierdzeniem otrzymania informacji i pociąga za sobą obowiązek relokacji danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.

8. Państwo członkowskie będące beneficjentem podejmuje decyzję o przekazaniu najpóźniej w terminie jednego tygodnia od potwierdzenia przez państwo członkowskie relokacji. Powiadamia ono niezwłocznie zainteresowaną osobę na piśmie o decyzji o przekazaniu jej do tego państwa członkowskiego **oraz, w stosownych przypadkach, o nierozpatrywaniu przez nie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.**
9. Przekazanie danej osoby z państwa członkowskiego będącego beneficjentem do państwa członkowskiego relokacji przeprowadza się zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego będącego beneficjentem, po konsultacjach między zainteresowanymi państwami członkowskimi, tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, a najpóźniej w terminie czterech tygodni od potwierdzenia przez państwo członkowskie relokacji lub od prawomocnej decyzji w sprawie odwołania lub ponownego rozpoznania decyzji o przekazaniu, w przypadku gdy mają one skutek zawieszający, zgodnie art. 33 ust. 3.
- 9a. **Państwa członkowskie będące beneficjentami i państwa członkowskie wnoszące wkład kontynuują proces relokacji nawet po upływie terminu wdrożenia lub wygaśnięciu ważności aktów wykonawczych.**
10. Art. 32 ust. 3, 4 i 5, art. 33 i 34, art. 35 ust. 1 i 3, art. 36 ust. 2 i 3 oraz art. 37 i 39 stosuje się odpowiednio do [...] **procedury relokacji.**

Państwo członkowskie będące beneficjentem dokonujące przekazania osoby korzystającej z ochrony międzynarodowej przekazuje państwu członkowskiemu relokacji wszystkie informacje, o których mowa w art. 40 ust. 2, informacje o tym, na jakich podstawach osoba ta opiera swój wniosek, oraz o powodach wszelkich decyzji podjętych w odniesieniu do tej osoby.

11. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa jednolite warunki przygotowywania i przedstawiania informacji i dokumentów do celów relokacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 2.

Artykuł 58

Procedura następująca po relokacji

1. Państwo członkowskie relokacji powiadamia państwo członkowskie będące beneficjentem o bezpiecznym przybyciu zainteresowanej osoby lub o tym, że osoba ta nie zjawiła się w wyznaczonym terminie.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie relokacji relokowało osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, w odniesieniu do której nie ustalono jeszcze odpowiedzialnego państwa członkowskiego, takie państwo członkowskie stosuje procedury określone w części III, z wyjątkiem przepisów art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 5 oraz art. 21 ust. 1 i 2.

W przypadku gdy nie można wyznaczyć odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie przepisów akapitu pierwszego, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiada państwo członkowskie relokacji.

Państwo członkowskie relokacji wskazuje swoją odpowiedzialność w systemie Eurodac na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*].

3. W przypadku gdy państwo członkowskie relokacji relokowało osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, w odniesieniu do której państwo członkowskie będące beneficjentem uznano wcześniej za państwo odpowiedzialne na innej podstawie niż kryteria, o których mowa w art. 57 ust. 3 akapit [...] **drugi**, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przenosi się na państwo członkowskie relokacji.

Odpowiedzialność za rozpatrzenie wszelkich kolejnych zastępstw prawnych lub późniejszych wniosków danej osoby zgodnie z art. 42 i 43 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedury azylowej] zostaje także przeniesiona na państwo członkowskie relokacji.

Państwo członkowskie relokacji wskazuje swoją odpowiedzialność w systemie Eurodac na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].

4. Jeśli państwo członkowskie relokacji relokowało osobę korzystającą z ochrony międzynarodowej, państwo członkowskie relokacji automatycznie przyznaje jej status ochrony międzynarodowej w poszanowaniu odpowiedniego statusu przyznanego przez państwo członkowskie będące beneficjentem.
5. W przypadku gdy państwo członkowskie relokacji relokowało obywatela państwa trzeciego, który nielegalnie przebywa na jego terytorium, zastosowanie mają przepisy dyrektywy 2008/115/WE.
6. **W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego po raz pierwszy występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej po przekazaniu do państwa członkowskiego relokacji, państwo członkowskie, w którym wniosek został zarejestrowany, stosuje procedury określone w części III, z wyjątkiem art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1, art. 15 ust. 5 i art. 21 ust. 1 i 2.**

W przypadku gdy nie można wyznaczyć odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie przepisów akapitu pierwszego, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiada państwo członkowskie relokacji.

Państwo członkowskie, które prowadziło postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, wskazuje odpowiedzialne państwo członkowskie w systemie Eurodac zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie Eurodac*].

Artykuł 58a

Procedura dotycząca kompensacji odpowiedzialności na mocy art. 44h ust. 1 i 2

1. Jeżeli państwo członkowskie będące beneficjentem ma prawo zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie odpowiedzialności za rozpatrzenie pewnej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 44h ust. 1 i 2, przekazuje swój wniosek do państwa członkowskiego wnoszącego wkład i wskazuje w nim liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które należy przejąć odpowiedzialność zamiast dokonania relokacji.
2. Państwo członkowskie wnoszące wkład podejmuje decyzję w sprawie wniosku w terminie 30 dni od jego otrzymania.

Państwo członkowskie wnoszące wkład może wyrazić zgodę na przejęcie odpowiedzialności za rozpatrzenie niższej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej niż o to wnosiło państwo członkowskie będące beneficjentem.

- 3. Państwo członkowskie, które przyjęło wniosek na podstawie ust. 2, wskazuje poszczególne wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które przejmuje odpowiedzialność, oraz informuje o swojej odpowiedzialności na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].**

Artykuł 59

Inne obowiązki

Państwa członkowskie będące beneficjentami i państwa członkowskie wnoszące wkład informują Komisję o wdrażaniu środków solidarnościowych [...], w tym środków współpracy z państwem trzecim.

Artykuł 60

[...]

ROZDZIAŁ III

WSPARCIE FINANSOWE ZAPEWNIONE PRZEZ UNIĘ

Artykuł 61

Wsparcie finansowe

Wsparcie finansowe po relokacji zgodnie z częścią IV rozdziały I i II wdraża się zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 2021/1147 [...] [...].⁴²

⁴² Po osiągnięciu porozumienia w sprawie nowego AMMR można rozważyć wprowadzenie zmian w AMIF w celu uwzględnienia odpowiednich potrzeb w zakresie finansowania.

CZEŚĆ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 62

Bezpieczeństwo i ochrona danych

- 1. **Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii o ochronie danych osobowych, w szczególności rozporządzeń (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 [oraz dyrektywy (UE) 2016/680].**
1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych osobowych przetwarzanych na mocy niniejszego rozporządzenia, a zwłaszcza w celu zapobieżenia niezgodnemu z prawem lub niedozwolonemu dostępowi do przetwarzanych danych, ich ujawnieniu, zmianie lub utracie.
 2. Właściwy organ lub organy nadzoru każdego państwa członkowskiego monitorują **niezależnie, zgodnie ze swoim odpowiednim prawem krajowym**, zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez organy danego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 41.
 3. Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję ds. Azylu podlega przepisom rozporządzenia (UE) **2021/2303** [...], w szczególności w odniesieniu do monitorowania **przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych**.

Artykuł 63

Poufność

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy, o których mowa w art. 41, były związane przepisami prawa krajowego dotyczącymi poufności w odniesieniu do wszelkich informacji otrzymanych przez nie w ramach ich pracy.

Artykuł 64

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar, w tym kar administracyjnych lub sankcji karnych, zgodnie z prawem krajowym, mających zastosowanie do przypadków naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, oraz wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić wdrożenie tych przepisów. Przewidziane prawem kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 65

Obliczanie terminów

Każdy okres przewidziany w niniejszym rozporządzeniu oblicza się w sposób następujący:

- a) w przypadku gdy początkiem okresu oznaczonego w dniach, tygodniach lub miesiącach jest pewne zdarzenie lub czynność nie uwzględnia się przy obliczaniu danego okresu dnia, w którym to zdarzenie lub czynność nastąpiły;
- b) okres oznaczony w tygodniach lub miesiącach kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który dniem tygodnia lub datą odpowiada dniowi, w którym miało miejsce zdarzenie lub czynność, od którego okres ten ma być obliczany. Jeżeli w okresie oznaczonym w miesiącach dzień, w którym okres ten powinien upłynąć, w ostatnim miesiącu nie występuje, okres ten kończy się ostatniego dnia tego miesiąca;
- c) terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w każdym zainteresowanym państwie członkowskim.

Artykuł 66
Zakres terytorialny

W zakresie dotyczącym Republiki Francuskiej niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do jej europejskiego terytorium.

Artykuł 67
Komitet

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. [...]

Artykuł 68
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 15 ust. 6 i art. 24 ust. 3, powierza się Komisji na okres 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w każdej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 15 ust. 6 i art. 24 ust. 3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 ust. 6 i art. 24 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie **czterech** [...] miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 69

Monitorowanie i ocena

W terminie do [18 miesięcy od wejścia w życie], a następnie co roku Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania środków określonych w części IV [...] niniejszego rozporządzenia.

[Trzy lata od wejścia w życie Komisja przedstawia sprawozdanie z wdrażania środków określonych w niniejszym rozporządzeniu.]

Regularnie i co najmniej co trzy lata Komisja dokonuje przeglądu adekwatności wartości liczbowych określonych w art. 7c ust. 2 lit. a) i b) oraz ogólnego funkcjonowania części III niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do potrzeby zmiany definicji członków rodziny, a także do długości terminów określonych w tej części, w świetle ogólnej sytuacji w zakresie migracji.

Co najmniej [pięć] lat od zastosowania niniejszego rozporządzenia i co każde następne pięć lat Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące głównych ustaleń. Państwa członkowskie zapewniają Komisji wszelkie informacje wymagane do przygotowania tego sprawozdania, najpóźniej na sześć miesięcy przed wygaśnięciem terminu [pięciu] lat.

Artykuł 70

Statystyki

Zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴³ państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.

⁴³ Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej, Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23.

CZEŚĆ VI

ZMIANY W INNYCH AKTACH UNIJNYCH

Artykuł 71⁴⁴

[...]

Artykuł 72⁴⁵

[Zmiany w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [Fundusz Azylu i Migracji]

W rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [Fundusz Azylu i Migracji] wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 16 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Oprócz przydziału środków obliczonego zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie otrzymują kwotę w wysokości 10 000 EUR na każdą osobę przyjętą w drodze przesiedlenia lub przyjęcia ze względów humanitarnych.
 2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania dodatkowej kwoty w wysokości 10 000 EUR na członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, jeżeli osoby te przyjęto w celu zapewnienia jedności rodziny.
 3. Kwota, o której mowa w ust. 1, ma formę finansowania niepowiązanego z kosztami zgodnie z art. [125] rozporządzenia finansowego.

⁴⁴ Zostanie przeanalizowany w ramach przekształcenia dyrektywy dotyczącej statusu rezydentów długoterminowych.

⁴⁵ Po osiągnięciu porozumienia w sprawie nowego AMMR można rozważyć wprowadzenie zmian w AMIF w celu uwzględnienia odpowiednich potrzeb w zakresie finansowania.

4. Dodatkową kwotę, o której mowa w ust. 1, przydziela się do programu państwa członkowskiego. Finansowanie to nie może być wykorzystane na inne działania w ramach programu z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu. Kwotę, o której mowa w ust. 1, można uwzględnić we wnioskach o płatność kierowanych do Komisji, pod warunkiem że osoba, w odniesieniu do której przyznano tę kwotę, została przesiedlona lub przyjęta.
5. Państwa członkowskie przechowują informacje niezbędne do umożliwienia odpowiedniej identyfikacji osób przesiedlonych lub przyjętych oraz daty ich przesiedlenia lub przyjęcia, przy czym pierwszeństwo mają obowiązujące przepisy dotyczące okresów zatrzymywania danych.
6. Aby uwzględnić aktualne stopy inflacji i istotne zmiany w dziedzinie przesiedleń oraz w ramach dostępnych zasobów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania, w stosownych przypadkach, kwoty, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, celem uwzględnienia aktualnych stóp inflacji, istotnych zmian w dziedzinie przesiedleń, a także czynników, które mogą zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej, jaką są te kwoty.”;

2. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwo członkowskie otrzymuje wkład wynoszący:

- a) [10 000] EUR na osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, za którą dane państwo członkowskie staje się odpowiedzialne w wyniku relokacji zgodnie z art. 48, 53 i 56 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją*];
- b) [10 000] EUR na osobę korzystającą z ochrony międzynarodowej relokowaną zgodnie z art. 53 i 56 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją*];
- c) [10 000] EUR na nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego relokowanego zgodnie z art. 53, kiedy wygasł okres, o którym mowa w art. 55 ust. 2, oraz z art. 56 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją*];
- d) wkład, o którym mowa w lit. a), b) i c), zwiększa się do [12 000] EUR w przypadku każdego małoletniego bez opieki relokowanego zgodnie z art. 48, 53 i 56 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją*].

2. Państwo członkowskie dokonujące przekazania otrzymuje wkład w wysokości 500 EUR na pokrycie kosztów przekazania osób zgodnie z ust. 1 w przypadku każdej osoby, osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub beneficjenta, których poddano relokacji.

3. Państwo członkowskie otrzymuje wkład w wysokości 500 EUR na pokrycie kosztów przekazania osoby, o której mowa w art. 26 ust. 1 lit. a), b) [...] lub d), zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [*rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją*].

4. Państwo członkowskie otrzyma kwoty, o których mowa w ust. 1–3, w odniesieniu do każdej osoby, pod warunkiem że osoba, w odniesieniu do której przydzielono wkład, została relokowana.
5. Kwoty, o których mowa w niniejszym artykule, mają formę finansowania niepowiązanego z kosztami zgodnie z art. [125] rozporządzenia finansowego.
6. Państwa członkowskie przechowują informacje niezbędne do umożliwienia właściwej identyfikacji osób przekazanych oraz daty ich przekazania, przy czym pierwszeństwo mają obowiązujące przepisy dotyczące okresów zatrzymywania danych.
7. W ramach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu dostosowania w stosownych przypadkach kwoty, o której mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, aby uwzględnić aktualne stopy inflacji, istotne zmiany w dziedzinie przekazywania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz osób z niej korzystających z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, a także czynniki, które mogą zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej, jaką stanowią te kwoty.”.]

CZEŚĆ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 73

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 traci moc **ze skutkiem od [daty, o której mowa w art. 75 akapit drugi]**.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie 1560/2003 pozostaje w mocy, o ile i dopóki nie zostanie zmienione w drodze aktów wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 74

Środki przejściowe

1. W przypadku gdy wniosek został zarejestrowany po [**dacie, o której mowa w art. 75 akapit drugi**] [...], uwzględnia się zdarzenia, które przypuszczalnie pociągną za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli miały one miejsce przed tą datą.
2. **Państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zarejestrowanego przed datą określoną w ust. 1 ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 604/2013.**
3. **Trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja, w ścisłej współpracy z odpowiednimi agencjami Unii i z państwami członkowskimi, przedstawia wspólny plan wdrażania – w którym ocenia niedociągnięcia i wymagane etapy operacyjne – w celu zapewnienia, by państwa członkowskie były odpowiednio przygotowane do wykonywania niniejszego rozporządzenia przed datą rozpoczęcia jego stosowania.**

Na podstawie tego wspólnego planu wdrażania każde państwo członkowskie, przy wsparciu Komisji i odpowiednich agencji Unii, ustanawia w terminie sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia krajowy plan wdrażania określający działania i harmonogram ich wdrażania. Każde państwo członkowskie powinno wdrożyć swój plan do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Do celów wykonania niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą korzystać ze wsparcia ze strony odpowiednich agencji Unii, a fundusze unijne mogą udzielać państwom członkowskim wsparcia finansowego, zgodnie z przepisami regulującymi działanie tych agencji i funduszy.

Komisja ściśle monitoruje wdrażanie planów krajowych.

Artykuł 75

Wejście w życie i zastosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się [...] od [pierwszego dnia **dwudziestego piątego** [...] miesiąca, licząc od dnia wejścia rozporządzenia w życie]. [...] ⁴⁶

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

⁴⁶ **Należy rozważyć sposób synchronizacji z cyklem rocznym. Aspekty rozporządzenia dotyczące solidarności i odpowiedzialności powinny być stosowane od tego samego dnia.**

Wzór na potrzeby obliczania klucza podziału zgodnie z art. 44k rozporządzenia:

$$\text{Czynnik liczby ludności}_{PCz} = \frac{\text{Population}_{MS}}{\text{Population}_{EU25}}^{47}$$

$$\text{Czynnik PKB}_{PCz} = \frac{\text{GDP}_{MS}}{\text{GDP}_{EU25}}^{48}$$

$$\text{Udział}_{PCz} = 50 \% \text{ czynnika liczby ludności}_{PCz} + 50 \% \text{ czynnika PKB}_{PCz}$$

⁴⁷ W przypadku dwóch państw członkowskich ich uczestnictwo zależy od wykonywania praw określonych w odpowiednich protokołach i innych instrumentach.

⁴⁸ W przypadku dwóch państw członkowskich ich uczestnictwo zależy od wykonywania praw określonych w odpowiednich protokołach i innych instrumentach.